

PARTER OCH DOMSLUT

Osama Al Abed

Parter

Tilltalad

OSAMA Ahmad Dawood Al Abed, 19941128-6470
Sommarvädersgatan 70 Lgh 1001, 418 33 Göteborg
Medborgarskap: Jordanien

Offentlig försvarare
Advokat Jens Sjölund
Prio Advokatbyrå AB
Liljeholmsbron 6 Bv, 117 39 Stockholm

Åklagare

Kammaråklagare Linda Johansson
Ekobrottsmyndigheten
Andra ekobrottskammaren i Stockholm
Box 820, 101 36 Stockholm

Domslut

Åtal som Osama Al Abed frikänns från

Grovt skattebrott (3 tillfällen), 2019-09-10 – 2020-02-16, 4 § skattebrottslagen (1971:69)

Näringsförbud

Begäran om näringsförbud avslås.

Ersättning och återbetalning

Jens Sjölund ska få ersättning av staten med 448 564 kr. Beloppet fördelas enligt följande:

- 324 048 kr arbete
- 26 267 kr tidsspillan
- 8 536 kr utlägg
- 89 713 kr mervärdesskatt

Staten ska stå för kostnaderna.

Detta är en avskrift av en elektronisk originalhandling.

Postadress
Box 8307
104 20 Stockholm

Besöksadress
Rådhuset, Scheelegatan
7
Stockholm

Expeditionstid
måndag–fredag
08:00–16:00

Telefon
08- 561 650 00

E-post
stockholms.tingsratt@dom.se
Webb
www.stockholmstingsratt.se

Mustafa Ayhan

Parter

Tilltalad

Mustafa Ayhan, 19781015-8233
Margrethevænget 3, 2. 4, 2665 Vallensbæk Strand , Danmark

Offentlig försvarare
Advokat Michael Wandy Karlsson
Kungstensgatan 11 B, 114 25 Stockholm

Åklagare

Kammaråklagare Linda Johansson
Ekobrottsmyndigheten
Andra ekobrottskammaren i Stockholm
Box 820, 101 36 Stockholm

Domslut

Brott som Mustafa Ayhan döms för
Bokföringsbrott, 2018-11-26 – 2019-08-26, 11 kap 5 § 1 st brottsbalken

Påföljd

Villkorlig dom

Brottsofferfond

Mustafa Ayhan ska betala en avgift till brottsofferfonden på 800 kr.

Ersättning och återbetalning

Michael Wandy Karlsson ska få ersättning av staten med 173 171 kr. Beloppet fördelas enligt följande:

- 99 515 kr arbete
- 25 200 kr tidsspillan
- 13 822 kr utlägg
- 34 634 kr mervärdesskatt

Mustafa Ayhan ska betala tillbaka 55 000 kr av kostnaderna till staten.

Mathias Eriksson

Parter

Tilltalad

Mathias Eriksson, 19790518-0571
Lindhagensgatan 139 A, 112 15 Stockholm

Offentlig försvarare

Advokat Carl-Johan Allansson
Advokatfirman NORDIA KB
Box 856, 101 37 Stockholm

Åklagare

Kammaråklagare Linda Johansson
Ekobrottsmyndigheten
Andra ekobrottskammaren i Stockholm
Box 820, 101 36 Stockholm

Domslut

Brott som Mathias Eriksson döms för

Grovt bokföringsbrott, 2019-01-01 – 2019-09-30, 11 kap 5 § 2 st brottsbalken

Grovt skattebrott (3 tillfällen), 2019-09-02 – 2020-02-21, 4 § skattebrottslagen (1971:69)

Påföljd

Fängelse 5 år

Häktning m.m.

Mathias Eriksson förbjuds att utan tillstånd lämna Sverige (reseförbud). Beslutet gäller tills fängelsestraffet får verkställas. Mathias Eriksson föreläggs också att anmäla sig hos Polismyndigheten i Stockholm varje tisdag senast kl. 11.00, med början den 7 januari 2025 (anmälningsskyldighet). Beslutet om anmälningsskyldighet gäller under samma tid som reseförbudet. Överträds beslutet ska Mathias Eriksson omedelbart häktas om det inte är uppenbart att det saknas skäl för häktning. Villkor: Åklagaren får tillstånd att medge tillfälliga undantag från reseförbud och anmälningsskyldighet.

Näringsförbud

Mathias Eriksson meddelas näringsförbud i 7 år. Förbudet gäller omedelbart, från och med den 20 december 2024, även om det fortfarande kan överklagas.

Brottsofferfond

Mathias Eriksson ska betala en avgift till brottsofferfonden på 800 kr.

Ersättning och återbetalning

Carl-Johan Allansson ska få ersättning av staten med 382 035 kr. Beloppet fördelas enligt följande:

- 299 328 kr arbete
- 6 300 kr tidsspillan
- 76 407 kr mervärdesskatt

Staten ska stå för kostnaderna.

Samer Lilja

Parter

Tilltalad

SAMER David Sebastian Lilja, 19830601-0631
Ulvegärdegatan 25, 442 43 Kungälv

Offentlig försvarare
Advokat Jonas Granfelt
Advokatfirman Althin HB
Skeppsbron 28, 3 tr, 111 30 Stockholm

Åklagare

Kammaråklagare Linda Johansson
Ekobrottsmyndigheten
Andra ekobrottskammaren i Stockholm
Box 820, 101 36 Stockholm

Domslut

Brott som Samer Lilja döms för

Grovt skattebrott (3 tillfällen), 2019-09-10 – 2020-02-16, 4 § skattebrottslagen (1971:69)

Påföljd

Fängelse 4 år

Rapporterade lagrum

Ny påföljd har bestämts för den nyupptäckta brottsligheten. Hänsyn har tagits till tidigare påföljd (34 kap 1 § 1 st och 34 kap 2 § brottsbalken).

Näringsförbud

Samer Lilja meddelas näringsförbud i 5 år. Förbudet gäller omedelbart, från och med den 20 december 2024, även om det fortfarande kan överklagas.

Brottsofferfond

Samer Lilja ska betala en avgift till brottsofferfonden på 800 kr.

Ersättning och återbetalning

Jonas Granfelt ska få ersättning av staten med 420 551 kr. Beloppet fördelas enligt följande:

- 316 546 kr arbete
- 18 200 kr tidsspillan
- 1 695 kr utlägg
- 84 110 kr mervärdesskatt

Staten ska stå för kostnaderna.

Marie Rubin

Parter

Tilltalad

Tove MARIE Rubin, 19850918-0249
Herberts Väg 17, 619 73 Vagnhärad

Offentlig försvarare
Advokat Johan Åkermark
Brottsbyrå Advokaterna Åkermark & Lodin AB
Parmmätargatan 7, 112 24 Stockholm

Åklagare

Kammaråklagare Linda Johansson
Ekobrottsmyndigheten
Andra ekobrottskammaren i Stockholm
Box 820, 101 36 Stockholm

Domslut

Brott som Marie Rubin döms för

Grovt bokföringsbrott, 2019-01-01 – 2019-09-30, 11 kap 5 § 2 st brottsbalken

Åtal som Marie Rubin frikänns från

Grovt skattebrott (3 tillfällen), 2019-09-02 – 2020-02-21, 4 § skattebrottslagen (1971:69)

Påföljd

Villkorlig dom
Samhällstjänst 100 timmar
Om fängelse i stället hade valts som påföljd skulle fängelse 3 månader ha dömts ut.

Rapporterade lagrum

Ny påföljd har bestämts för den nyupptäckta brottsligheten. Hänsyn har tagits till tidigare påföljd (34 kap 1 § 1 st och 34 kap 2 § brottsbalken).

Näringsförbud

Marie Rubin meddelas näringsförbud i 3 år. Förbudet gäller omedelbart, från och med den 20 december 2024, även om det fortfarande kan överklagas.

Brottsofferfond

Marie Rubin ska betala en avgift till brottsofferfonden på 800 kr.

Ersättning och återbetalning

Johan Åkermark ska få ersättning av staten med 450 115 kr. Beloppet fördelas enligt följande:

- 355 192 kr arbete
- 4 900 kr tidspillan
- 90 023 kr mervärdesskatt

Staten ska stå för kostnaderna.

Per Söderqvist

Parter

Tilltalad

PER Bertil Söderqvist, 19620213-0131
Vivstavarvsvägen 195, 122 43 Enskede

Offentlig försvarare
Advokat Max Ahlgren
Fria Advokater KB
Box 12706, 112 94 Stockholm

Åklagare

Kammaråklagare Linda Johansson
Ekobrottsmyndigheten
Andra ekobrottskammaren i Stockholm
Box 820, 101 36 Stockholm

Domslut

Brott som Per Söderqvist döms för

Medhjälp till grovt bokföringsbrott, 2019-01-01 – 2019-09-30, 11 kap 5 § 2 st
samt 23 kap 4 § brottsbalken

Medhjälp till grovt skattebrott (3 tillfällen), 2019-09-02 – 2020-02-21, 4 §
skattebrottslagen (1971:69) samt 23 kap 4 § brottsbalken

Påföljd

Fängelse 5 år

Rapporterade lagrum

Ny påföljd har bestämts för den nyupptäckta brottsligheten. Hänsyn har tagits
till tidigare påföljd (34 kap 1 § 1 st och 34 kap 2 § brottsbalken).

Häktning m.m.

Per Söderqvist förbjuds att utan tillstånd lämna Sverige (reseförbud). Beslutet
gäller tills fängelsestraffet får verkställas. Per Söderqvist föreläggs också att
anmäla sig hos Polismyndigheten i Stockholm varje tisdag senast kl. 11.00,
med början den 7 januari 2025 (anmälningsskyldighet). Beslutet om
anmälningsskyldighet gäller under samma tid som reseförbudet.
Överträds beslutet ska Per Söderqvist omedelbart häktas om det inte är
uppenbart att det saknas skäl för häktning.
Villkor: Åklagaren får tillstånd att medge tillfälliga undantag från reseförbud
och anmälningsskyldighet.

Näringsförbud

Begäran om näringsförbud avslås.

Brottsofferfond

Per Söderqvist ska betala en avgift till brottsofferfonden på 800 kr.

Ersättning och återbetalning

Max Ahlgren ska få ersättning av staten med 494 778 kr. Beloppet fördelas enligt följande:

- 395 010 kr arbete
- 812 kr tidsspillan
- 98 956 kr mervärdesskatt

Staten ska stå för kostnaderna.

YRKANDEN

Åtalspunkt 1

Åklagaren har begärt att Mustafa Ayhan ska dömas för bokföringsbrott enligt 11 kap 5 § 1 st brottsbalken.

Åklagaren har begärt att Samer Lilja och Osama Al Abed ska dömas för grovt skattebrott enligt 4 § skattebrottslagen (1971:69).

Åklagaren har angett följande gärningsbeskrivning.

1.1 BOKFÖRINGSBROTT (Mustafa Ayhan) (9000-K383-20)

Mustafa Ayhan har varit företrädare för Kayaft AB (16559181-7183) med säte i Huddinge. Han har varit ansvarig för att bolagets bokföringsskyldighet fullgörs i enlighet med bokföringslagen. Bolaget försattes i konkurs (2020-04-28).

Mustafa Ayhan har åsidosatt bokföringsskyldigheten genom att underlåta att löpande bokföra uppkomna affärshändelser eller bevara räkenskapsinformation på ett betryggande sätt. Grundbokföring och huvudbokföring saknas helt.

Bristerna i bokföringen avser ett räkenskapsår (18/19) under perioden mellan den 26 november 2018 och den 26 augusti 2019 och har skett i Huddinge och på andra platser i, Sverige.

Bristerna i bokföringen har medfört att rörelsens förlopp inte i huvudsak kunnat bedömas med ledning av bokföringen.

Mustafa Ayhan begick gärningen med uppsåt eller i andra hand av oaktsamhet.

1.2 GROVT SKATTEBROTT (Osama Al Abed och Samer Lilja) (9000-K383-20)

Osama Al Abed har varit formell företrädare för Kayaft AB (16559181-7183) med säte i Huddinge. Samer Lilja har varit faktisk företrädare för bolaget. De har varit ansvariga för bolagets redovisning av skatter och avgifter. Bolaget försattes i konkurs (2020-04-28).

Osama Al Abed och Samer Lilja har tillsammans och i samförstånd med varandra och andra lämnat eller låtit lämna oriktiga uppgifter till Skatteverket i bolagets skattedeklarationer.

De oriktiga uppgifterna har bestått i att de för redovisningsperioderna kvartal 2, 3 och 4 2019 har redovisat utgående mervärdesskatt och ingående mervärdesskatt med för höga belopp och felaktiga uppgifter även i övrigt.

Förfarandet avser tre skattedeklarationer som lämnats under perioden från och med den 10 september 2019 till och med den 16 februari 2020 på olika platser, Sverige enligt nedan

Brottstid	Redovisningsperiod	För hög utgående moms	För hög ingående moms
2019-09-10	kvartal 2 2019	ca 151 000 000 kr	ca 151 000 000 kr
2019-12-24	kvartal 3 2019	ca 167 000 000 kr	ca 167 000 000 kr
2020-02-16	kvartal 4 2019	ca 213 000 000 kr	ca 213 000 000 kr

Förfarandet har inneburit fara för att skatt och avgifter om sammantaget i vart fall 530 000 000 kr undandras det allmänna eller felaktigt tillgodoräknas eller återbetalas till bolaget eller annan.

Brotten är att bedöma som grova eftersom gärningarna ingått som led i en brottslighet som utövats systematiskt och i större omfattning, avsett mycket betydande belopp och även i övrigt varit av synnerligen farlig art.

Osama Al Abed och Samer Lilja begick gärningarna med uppsåt.

Ansvarsyrkande i andra hand

Medhjälp till grovt skattebrott

I andra hand har Osama Al Abed och/ eller Samer Lilja främjat ovan beskrivna gärningar genom att solidarisera med brottsupplägget och vidta olika åtgärder inom ramen för brottsupplägget så som att göra elektroniska signeringar av olika handlingar, ge in momsdeklarationer och ändringsanmälningar hos Bolagsverket samt löpande lösa problem och frågeställningar som uppstått kring hur brottsupplägget ska genomföras i praktiken.

Osama Al Abed har särskilt upplåtit sina personuppgifter, sin bankdosa, sina bankID:n, sitt aktiebolag och bolagets skattekonto. Han har tillåtit och medverkat till att andra skapat nya bankID:n i hans namn och installerat och använt hans bankID:n på sina telefoner. Han har också

signerat osanna handlingar med sina digitala bankID:n eller annars tillåtit annan att använda hans bankID:n på det sättet. Detta har skett löpande under en period överstigande sex månader. Osama Al Abed har medverkat till att bolaget därefter skrevs över på personer utan verklig koppling till bolaget. Osama Al Abeds personuppgifter och bankID:n har använts för att signera momsdeklarationerna avseende samtliga tre gärningar.

Samer Lilja har särskilt skapat bankID:n för Osama Al Abed på sina telefoner och använt Osama Al Abeds personuppgifter och bankID:n för att ge in momsdeklarationer och ändringar hos Bolagsverket och för att därutöver vid ett mycket stort antal tillfällen göra inloggningar mot bland annat Skatteverket och göra andra signeringar. Samer Lilja måste också ha stått i kontakt med andra för att löpande kunna utbyta tillräcklig information om sina och andras åtgärder för att brottsupplägget skulle kunna genomföras i praktiken. Detta har skett löpande under en period överstigande sex månader. Samer Lilja har medverkat till att bolaget därefter skrevs över på personer utan verklig koppling till bolaget. Samer Lilja har varit involverad vid ingivandet av momsdeklarationerna avseende samtliga tre gärningar.

Osama Al Abed och/ eller Samer Lilja har därigenom också stärkt gärningspersonerna i deras uppsåt.

Åtalspunkt 2

Åklagaren har begärt att Per Söderqvist, Marie Rubin och Mathias Eriksson ska dömas för grovt bokföringsbrott enligt 11 kap 5 § 2 st brottsbalken.

Åklagaren har begärt att Per Söderqvist, Marie Rubin och Mathias Eriksson ska dömas för grovt skattebrott enligt 4 § skattebrottslagen (1971:69).

Åklagaren har angett följande gärningsbeskrivning.

2.1 GROVT SKATTEBROTT (Mathias Eriksson, Marie Rubin och Per Söderqvist) (9000-K679-20)

Marie Rubin har varit formell företrädare för Mark antHus AB (16559062-7419) med säte i Stockholm. Mathias Eriksson har varit faktisk företrädare för bolaget och extern firmatecknare under perioden 2019-08-13 – 2019-09-23. Per Söderqvist har varit faktisk företrädare för bolaget. De har varit ansvariga för bolagets redovisning av skatter och avgifter. Bolaget försattes i konkurs (2020-12-30).

Marie Rubin, Mathias Eriksson och Per Söderqvist har tillsammans och i samförstånd med varandra och andra lämnat eller låtit lämna oriktiga

uppgifter till Skatteverket i bolagets skattedeklarationer.

De oriktiga uppgifterna har bestått i att de för redovisningsperioderna kvartal 2, 3 och 4 2019 har redovisat utgående mervärdesskatt och ingående mervärdesskatt med för höga belopp och felaktiga uppgifter även i övrigt.

Förfarandet avser tre skattedeklarationer som lämnats under perioden från och med den 2 september 2019 till och med den 21 februari 2020 i Stockholm och på andra platser, Sverige enligt nedan

Brottstid	Redovisningsp eriod	För hög utgående moms	För hög ingående moms
2019-09-02	kvartal 2 2019	ca 156 000 000 kr	ca 156 000 000 kr
2019-11-18 -- 2019-11-20	kvartal 3 2019	ca 199 000 000 kr	ca 199 000 000 kr
2020-02-21	kvartal 4 2019	ca 216 000 000 kr	ca 216 000 000 kr

Förfarandet har inneburit fara för att skatt och avgifter om sammantaget i vart fall 550 000 000 kr undandras det allmänna eller felaktigt tillgodoräknas eller återbetalas till bolaget eller annan.

Brotten är att bedöma som grova eftersom gärningarna ingått som led i en brottslighet som utövats systematiskt och i större omfattning, avsett mycket betydande belopp, begåtts i skatteundandragande syfte med användande av osanna/ falska handlingar och vilseledande bokföring och även i övrigt varit av synnerligen farlig art.

Per Söderqvist, Marie Rubin och Mathias Eriksson begick gärningarna med uppsåt.

Ansvarsyrkande i andra hand

Medhjälp till grovt skattebrott

I andra hand har Marie Rubin, Mathias Eriksson och/ eller Per Söderqvist främjat ovan beskrivna gärningar genom att solidarisera med brottsupplägget, planera och vidta olika åtgärder inom ramen för brottsupplägget så som att underteckna avtal eller uppdra åt annan att göra det, göra elektroniska signeringar av olika handlingar eller uppdra åt annan att göra det, ge in momsdeklarationer och ändringar hos bolagsverket eller uppdra åt annan att göra det, upprätta eller låta upprätta osanna fakturor och osanna avtal, vidarebefordra och ta emot

sådana handlingar, samt ge och ta emot instruktioner kring hur de ska signeras, förvaras och hanteras, samt stå kontakt med varandra och andra för att löpande lösa problem och frågeställningar som uppstått kring hur brottsupplägget ska genomföras i praktiken.

Marie Rubin har särskilt upplåtit sina personuppgifter och sitt aktiebolag, bolagets bankkonton och skattekonton, företrätt bolaget utåt, signerat osanna handlingar med sin underskrift och med sitt digitala bankID eller låtit annan använda hennes digitala bankID eller låtit annan skriva hennes underskrift och använda hennes digitala bankID. Marie Rubin har signerat momsdeklarationerna avseende de två första gärningarna.

Mattias Eriksson har särskilt upplåtit sitt aktiebolag, bolagets bankkonton och skattekonton, företrätt bolaget utåt, vidarebefordrat och tagit emot osanna handlingar, givit och tagit emot instruktioner kring hur de osanna handlingarna ska signeras, förvaras och hanteras samt stått i kontakt med Marie Rubin och Per Söderqvist och andra för att löpande lösa problem och frågeställningar som uppstått kring hur brottsupplägget ska genomföras i praktiken. Mathias Eriksson har varit direkt involverad vid ingivande av momsdeklarationen vid den första gärningen genom att som extern firmatecknare bereda sig tillgång till bolagets skattekonto.

Per Söderqvist har särskilt givit in momsdeklarationer och ändringar hos bolagsverket eller uppdragit åt annan att göra det, upprättat eller låtit upprätta osanna fakturor och osanna avtal, vidarebefordrat och tagit emot sådana handlingar, givit och tagit emot instruktioner kring hur de osanna handlingarna ska signeras, förvaras och hanteras, samt stått kontakt med Mathias Eriksson, Marie Rubin och andra för att löpande lösa problem och frågeställningar som uppstått kring hur brottsupplägget ska genomföras i praktiken. Per Söderqvist har varit direkt involverad genom samtliga gärningar, genom att registrera uppgifterna i momsdeklarationerna avseende de två första gärningarna och genom att lämna uppgifter till bokföraren och uppdra till denne att registrera momsdeklarationen vad gäller den tredje gärningen.

Marie Rubin, Mathias Eriksson och/ eller Per Söderqvist har därigenom också stärkt gärningspersonerna i deras uppsåt.

2.2 GROVT BOKFÖRINGSBROTT (Mathias Eriksson, Marie Rubin och Per Söderqvist) (9000-K679-20)

Marie Rubin har varit formell företrädare för Mark antHus AB (16559062-7419) med säte i Stockholm. Mathias Eriksson har varit faktisk företrädare för bolaget och registrerad extern firmatecknare under perioden 2019-08-13 - 2019-09-23. Per Söderqvist har varit faktisk företrädare för bolaget. De har varit ansvariga för bolagets redovisning av skatter och avgifter. Bolaget försattes i konkurs (2020-12-30).

Marie Rubin, Mathias Eriksson och Per Söderqvist har tillsammans och i samförstånd eller var och en för sig åsidosatt bokföringsskyldigheten genom att bokföra eller låta bokföra oriktiga uppgifter. Bolaget har bokfört inköp från Kayaft AB om totalt 1 665 331 529 kr trots att det inte fanns några verkliga affärshändelser.

Bristerna i bokföringen avser ett räkenskapsår mellan den 1 januari 2019 och den 30 september 2019 och har skett i Stockholm och på andra platser, Sverige.

Bristerna i bokföringen har medfört att rörelsens förlopp inte i huvudsak kunnat bedömas med ledning av bokföringen.

Brottet är att bedöma som grovt eftersom gärningen ingått som led i en brottslighet som utövats systematiskt och i större omfattning, avsett mycket betydande belopp, begåtts i skatteundandragande syfte med användande av osanna/ falska handlingar och även i övrigt varit av särskilt farlig art.

Per Söderqvist, Mathias Eriksson och Marie Rubin begick gärningen med uppsåt eller i andra hand av oaktsamhet.

Ansvarsyrkande i andra hand

Medhjälp till grovt bokföringsbrott

I andra hand har Mathias Eriksson och/ eller Per Söderqvist främjat ovan beskrivna gärning genom att solidarisera med brottsupplägget, företräda bolaget gentemot bokföringsbyrån och lämna över osanna underlag avseende VoIP-handeln till bokföraren Yvonne Runell.

Mathias Eriksson har särskilt lämnat underlag avseende VoIP-handeln till bokföraren för bokföring och instruerat bokföraren att ta emot underlag avseende VoIP-handeln från Per Söderqvist och bokföra dem.

Per Söderqvist har särskilt lämnat över underlag avseende VoIP-handeln till bokföraren för bokföring.

Mathias Eriksson och/ eller Per Söderqvist har därigenom också stärkt gärningsmännen i deras uppsåt.

Häktning m.m.

Åklagaren har begärt att Mathias Eriksson, tills fängelsestraffet får verkställas, ska förbjudas att utan tillstånd lämna Sverige (reseförbud) och föreläggas att anmäla sig hos Polismyndigheten i Stockholm varje tisdag senast kl. 11.00, med början den 7 januari 2025 (anmälningsskyldighet).

Följande villkor har begärts: Tillstånd att medge tillfälliga undantag från reseförbud och anmälningsskyldighet.

Åklagaren har begärt att Per Söderqvist, tills fängelsestraffet får verkställas, ska förbjudas att utan tillstånd lämna Sverige (reseförbud) och föreläggas att anmäla sig hos Polismyndigheten i Stockholm varje tisdag senast kl. 11.00, med början den 7 januari 2025 (anmälningsskyldighet).

Följande villkor har begärts: Tillstånd att medge tillfälliga undantag från reseförbud och anmälningsskyldighet.

Näringsförbud

Åklagaren har begärt att Samer Lilja ska meddelas näringsförbud i 7 år och att förbudet ska gälla från dagen för domen.

Åklagaren har begärt att Osama Al Abed ska meddelas näringsförbud i 7 år och att förbudet ska gälla från dagen för domen.

Åklagaren har begärt att Per Söderqvist ska meddelas näringsförbud i 10 år och att förbudet ska gälla från dagen för domen.

Åklagaren har begärt att Mathias Eriksson ska meddelas näringsförbud i 7 år och att förbudet ska gälla från dagen för domen.

Åklagaren har begärt att Marie Rubin ska meddelas näringsförbud i 7 år och att förbudet ska gälla från dagen för domen.

Innehållsförteckning

YRKANDEN M.M.	2
Yrkanden	2
Inställningar.....	2
De tilltalades närmare positioner i målet.....	2
Frihetsberövanden och reseförbud	7
Sammanfattning av vad åklagaren närmare gör gällande.....	8
UTREDNING	14
Skriftlig bevisning.....	14
Förhör med tilltalade och vittnen.....	14
DOMSKÄL	42
Rättslig reglering.....	42
Skattebrott.....	42
Bokföringsbrott	45
Bakgrund om bolagen.....	46
Kayft AB.....	46
Markanthus AB.....	47
De för åtal för skattebrott aktuella momsdeklarationerna samt vissa andra momsdeklarationer av intresse	48
Kayft AB.....	48
Markanthus AB.....	49
Skatteverkets omprövningsbeslut	50
Kayft AB.....	50
Markanthus AB.....	52
Skuldfrågorna	54
Bokföringsbrott, åtalspunkten 1.1 (Mustafa Ayhan)	54
Grova skattebrott och grovt bokföringsbrott, åtalspunkterna 1.2 (Samer Lilja och Osama Al Abed) och 2 (Marie Rubin, Mathias Eriksson och Per Söderqvist).....	56
Näringsförbud	78
Påföljdsfrågorna	79
Reseförbud/anmälningsskyldighet	82
Försvaramsättningar och övriga frågor	82

YRKANDEN M.M.

Yrkanden

Åklagaren har framställt de yrkanden om ansvar och näringsförbud som anges ovan.

Åklagarens yrkanden om fortsatta reseförbud och häktning redovisas nedan.

Inställningar

Samtliga tilltalade har sammanfattningsvis förnekat gärningarna såväl på objektiv som subjektiv grund. Deras närmare positioner utvecklas nedan. Yrkandena om näringsförbud har bestritts.

Mustafa Ayhan och Samer Lilja har i händelse av frikännande dom yrkat ersättning för rättegångskostnad avseende den ersättning de förpliktats att solidariskt betala till det av dem åberopade vittnet Alp Dag.

Åklagaren har uppgett att ett åtal mot Mustafa Ayhan för bokföringsbrott som är ringa inte hade varit påkallat från allmän synpunkt. För det fall tingsrätten skulle finna att Mustafa Ayhan gjort sig skyldig endast till bokföringsbrott som är ringa ska han därmed frikännas.

De tilltalades närmare positioner i målet

Det tilltalades närmare inställning till åtalen kan sammanfattas enligt följande.

Mustafa Ayhan (åtalspunkt 1.1)

Han grundade Kayaft AB tillsammans med en bekant i syfte att de skulle importera och sälja främst elektroniska cigaretter. Eftersom den bekante inte var bosatt i Sverige fick han stå som styrelseledamot. Det var hans bekant som betalade in aktiekapitalet om 50 000 kr medan en annan bekant, Alp Dag, skötte det mesta av bilandet av bolaget. Själv hade han inga kunskaper om att bilda bolag. Kort efter registreringen av bolaget ändrade sig hans bekant och uppgav att han skulle flytta till Turkiet. Han hörde inte av honom därefter. Han bestämde sig för att sälja bolaget och vände sig till Alp Dag som vidtog alla åtgärder kring överlåtelsen.

Under den tid han var registrerad som styrelseledamot, fram till augusti 2019, bedrevs ingen verksamhet i Kayaft AB. Det förekom färre än tio affärshändelser. Av dessa var åtta betalningar av mobilfakturor eftersom han skaffade en mobil i bolagets namn. Vidare betalades en faktura till Alp Dag om 25 000 kr. De underliggande verifikationerna för samtliga affärshändelser har funnits tillgängliga hos bolaget. Han förnekar brott och att han deltagit i någon form av drift av bolaget. Räkenskaperna har funnits i behåll och det har vid varje givet tillfälle funnits möjlighet att bedöma rörelsens förlopp, resultat och ställning. Skulle tingsrätten finna att han trots detta har begått ett bokföringsbrott är brottet att bedöma som ringa.

Samer Lilja (åtalspunkt 1.2)

Han förnekar att han i objektivt hänseende har varit faktisk företrädare för Kayaft AB. Han har varit inblandad i hanteringen av Kayaft AB under den tidsperiod som anges i åtalet. Bakgrunden var att hans bror, Osama Al Abed, skulle driva en verksamhet och man behövde ett bolag för det ändamålet. Han kom i kontakt med en säljare av Kayaft AB och fick information att bolaget

inte hade använts för något men var registrerat för F-skatt med mera. Köpeskillingen för bolaget var 50 000 kr. Han kom aldrig att erlägga betalning för bolaget men Osama Al Abed kom att bli registrerad som styrelseledamot. Han litade på säljarna av Kayaft AB och gjorde inte allt för mycket kontroller.

Under en period om tre månader upplevde han att säljarna förhalade överlämnandet av bolagsdokument med mera. Under den perioden bedrevs ingen verksamhet i bolaget. Han blev vid något eller några tillfällen ombedd att signera med Bank-ID. Han uppfattade detta som något formellt i syfte att bolaget skulle föras över på Osama Al Abed och inte som något anmärkningsvärt eftersom det inte bedrevs någon verksamhet i bolaget. Han har inte haft någon misstanke om att det skett något oegentligt i bolaget. Han har ovetandes blivit använd som målvakt av personer som försökt att begå brott i bolaget. Han har inte gett in eller upprättat deklarationer eller haft kännedom om innehållet i deklarationer. Han har inte haft uppsåt till gärningen.

Osama Al Abed (åtalspunkt 1.2)

Han kom från Jordanien till Sverige 2013, vid 18 års ålder. Han saknar högre utbildning och saknade goda kunskaper i svenska vid den i åtalet aktuella tidpunkten. Han har inte drivit några egna bolag. Han känner i målet endast sin bror, Samer Lilja. Han har inte känt till hur det svenska samhället fungerar när han kom hit utan har fått hjälp av Samer Lilja med att bland annat sköta sin ekonomi. Av det skälet har Samer Lilja haft hans bankdosa och hans Bank-ID i Swedbank på sin telefon.

Han har registrerats som styrelseledamot i Kayaft AB men har inte själv registrerat sig och har inte känt till detta. Det aktieöverlåtelseavtal som visats upp har han inte själv signerat, vilket är ostridigt i målet. Det fanns en avsikt att han skulle starta en biltvätt men han kände inte till Kayaft AB förrän det

började dyka upp handlingar från Skatteverket och förvaltningsdomstolarna. Han ska mot den bakgrunden egentligen inte ses som formell företrädare. Han har inte sett några fakturor utställda av bolaget avseende så kallad VoIP. Han känner inte till att skatteuppgifter har lämnats till Skatteverket i hans namn. Han har inte signerat någon av de handlingar som åklagaren gjort gällande. Det är inte heller han som har besvarat förvaltningsdomstolarna i de mål som handlagts där.

Marie Rubin (åtalpunkt 2)

Hon har varit formell företrädare för Markanthus AB. Hennes tidigare sambo Mathias Eriksson har drivit byggverksamhet i bolaget. Hon har suttit i styrelsen endast på grund av att Mathias Eriksson hade betalningsanmärkningar. Hon har varit involverad i begränsad omfattning i byggverksamheten men har inte haft någon insyn alls i VoIP-handeln, som bedrivits utan hennes inblandning. Hon har haft viss kontakt med bokföraren Yvonne Rünell, då främst avseende upprättandet av årsredovisning.

Hon har saknat kännedom om att uppgifter i bokföringen kan vara oriktiga eller att bolaget deklarerat för hög utgående eller ingående moms. Hon har varken själv eller tillsammans och i samförstånd med andra uppsåtligen lämnat oriktiga uppgifter i skattedeklarationer. Hon har inte heller uppsåtligen främjat något grovt skattebrott. Hon har inte uppsåtligen eller av oaktsamhet åsidosatt bokföringsskyldighet genom att bokföra eller låta bokföra oriktiga uppgifter. Hon har inte uppsåtligen eller av oaktsamhet främjat något grovt bokföringsbrott.

Mathias Eriksson (åtalpunkt 2)

Han vidgår att han varit faktisk företrädare för Markanthus AB i bolagets byggverksamhet samt att han varit extern firmatecknare för bolaget såsom anges i åtalet. Han vidgår inte att han varit ytterst ansvarig för bolagets redovisning av skatter och avgifter eller att oriktiga uppgifter lämnats enligt åtalet. Han förnekar att han agerat tillsammans eller i samförstånd med någon såvitt gäller lämnande av oriktiga uppgifter till Skatteverket. Han förnekar att det har förelegat fara för att skatt skulle undandras det allmänna eller felaktigt tillgodoräknas eller återbetalas. Han har på goda grunder tro att handeln med VoIP varit riktig och att det därmed har varit korrekt av bolaget att redovisa utgående och ingående moms på det sätt som skett. Han har saknat uppsåt till de gärningar åklagaren gör gällande och, såvitt gäller påståendet om bokföringsbrott, även oaktsamhet.

Per Söderqvist (åtalpunkt 2)

Han kom i kontakt med Mathias Eriksson under våren 2019. De kom att diskutera olika affärer och Mathias Eriksson kom att introducera honom för Johan Rossi, en barndomsvän till Marie Rubin. Johan Rossi hade en bakgrund inom IT och drev ett företag som hette Kod2. Kod2 hade hyrt in sig i Markanthus AB:s lokaler på Lindhagensgatan. Kod2 sysslade med VoIP-trafik och föreföll bedriva en seriös verksamhet med hög omsättning men små marginaler. Johan Rossi förklarade hur verksamheten fungerade tekniskt och ekonomiskt. Johan Rossi och Mathias Eriksson ville utveckla sina respektive verksamheter och börsnotera sina bolag. De bad honom om hjälp med detta. Han gjorde egna efterforskningar och kontroller beträffande bland annat VoIP inom sitt nätverk. Han åtog sig därefter ett uppdrag som ett slags affärsrådgivare mot att han vid en eventuell börsnotering skulle få aktier i bolagen.

Han har på uppdrag av Mathias Eriksson tillställt bokföraren Yvonne Rünell visst underlag för den löpande bokföringen. Han har inte vid något tillfälle

innehaft aktier i Markanthus AB eller företrätt bolaget. Han har inte haft fullmakt för bolaget eller ingått avtal för bolaget. Han har inte varit anställd av eller uppburit lön från bolaget. Han har inte haft tillgång till bolagets bankkonto eller inloggningsuppgifter till "NOC". Han har inte ingett någon ansökan för bolaget beträffande kontona "GNE" eller "Akirix" eller haft tillgång till eller fullmakt för tillgång till dessa konton. Han har således inte varit faktisk företrädare för Markanthus AB. Han har saknat uppsåt i förhållande till eventuella främjandehandlingar.

Frihetsberövanden och reseförbud

Samer Lilja och Per Söderqvist har på grund av brottsmisstankar som omfattas av åtal mot dem varit berövade friheten i enlighet med vad som anges i avräkningsunderlag.

Samer Lilja, Per Söderqvist, Mathias Eriksson och Marie Rubin har varit ålagda reseförbud i målet.

Åklagaren har yrkat att reseförbuden för Per Söderqvist och Mathias Eriksson ska bestå till dess att domen vinner laga kraft mot dem samt att reseförbuden ska förenas med anmälningsskyldighet och möjlighet för åklagaren att besluta om tillfälliga undantag från reseförbud och anmälningsskyldighet. Åklagaren har inte begärt att några reseförbud ska gälla för Samer Lilja eller Marie Rubin efter domens meddelande. De tilltalade har bestritt yrkandena om reseförbud.

Tingsrätten har, efter avslutad huvudförhandling, hävt reseförbuden mot Samer Lilja och Marie Rubin i ett beslut den 20 november 2024. Tingsrätten har i samma beslut förordnat att Per Söderqvist och Mathias Eriksson alltså ska vara ålagda reseförbud till dess att domen meddelas eller annat beslutas.

När det gäller Per Söderqvist har åklagaren yrkat att han i första hand (primärt till ett beslut om fortsatt reseförbud), på grund av att det finns risk att han på fri fot undandrar sig straff, ska förklaras häktad i målet och att han ska kvarbli i häkte till dess att ett utdömt fängelsestraff får verkställas. Per Söderqvist har bestritt yrkandet om häktning. Tingsrätten har i samma beslut den 20 november 2024 inte funnit skäl att häkta Per Söderqvist i avvaktan på domens meddelande.

Sammanfattning av vad åklagaren närmare gör gällande

Åklagaren har under flera förhandlingsdagar hållit en lång och utförlig sakframställning och gått igenom den skriftliga bevisning som åklagaren åberopar. Sakframställningen eller den skriftliga bevisningen kommer inte att redogöras närmare för här. Utan att göra anspråk på fullständighet kan vad åklagaren närmare lägger de tilltalade till last i fråga om *åtalspunkterna 1.2, 2.1 och 2.2* sammanfattas enligt följande.

Kayafit AB och Markanthus AB har använts i ett brottsupplägg i form av ett så kallat MTIC (Missing Trader Intra Community) – bedrägeri; ett gränsöverskridande mervärdeskattebedrägeri via skenföretag, där de tillämpliga brottsrubriceringarna i detta fall är skattebrott och bokföringsbrott. Vid ett MTIC-bedrägeri utnyttjas det förfarande som gäller för handel inom EU, dvs. möjligheten för ett mervärdesskatteregistrerat företag att köpa varor eller tjänster utan mervärdesskatt från ett annat EU-land.

Förenklat innebär ett MTIC-bedrägeri att det första företaget i den inhemska kedjan av företag tar ut mervärdesskatt av en kund, men inte betalar in denna till staten, utan blir en ”missing trader”, ett skenföretag. Missing tradern är en

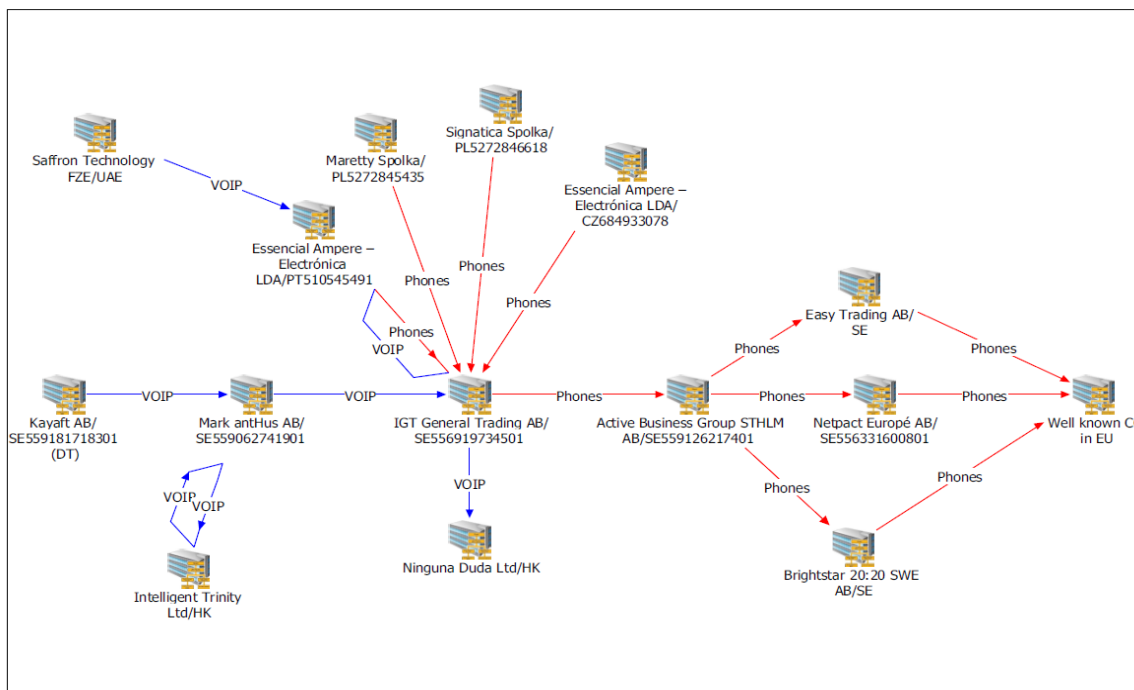
näringsidkare som är registrerad för mervärdesskatt och som förvärvar eller gesken av att förvärva varor eller tjänster och levererar dessa varor eller tillhandahåller dessa tjänster med mervärdesskatt inräknad i fakturapriset, men inte betalar in mervärdesskatten till den berörda statliga myndigheten. Det företag som sedermera för ut varorna till ett annat EU-land ansöker om och får återbetalning av mervärdesskatt som aldrig har betalats in till staten. Det företaget kallas ofta för ”broker”. Olika mellanled mellan de företag som deltar i transaktionskedjan används för att försvåra tidig upptäckt av bedrägeriet. Efter att mervärdesskatt återbetalats förs pengarna ofta utomlands för penningtvätt och för att dölja vem som är den slutliga mottagaren.

Ett MTIC-bedrägeri kan ske genom handel med verkliga varor eller tjänster eller genom handel som är helt fiktiv, dvs. utan att några varor eller tjänster alls existerar, eller genom en blandning av dessa förfaranden. Under år 2019 och 2020 har angrepp mot det svenska mervärdesskattesystemet genomförts med hjälp av handel med bland annat telekommunikationstjänsten VoIP (Voice over Internet Protocol). Vissa bolag har återkommande förekommit i utredning om dessa mervärdesskattebedrägerier, och ett uppmärksammat fall var det så kallade ”Iskanafallet”.

Transaktionskedjan som Kayaft AB och Markanthus AB ingått i har sett ut enligt figuren nedan, men det görs inte gällande att detta är hela kedjan. Det är inte heller relevant för de tilltalades straffansvar att utreda och lagföra hela kedjan, och egentligen skulle även åtalerna avseende brott i Kayaft AB och Markanthus AB kunna bedömas fristående från varandra.

I det här fallet har några VoIP-tjänster aldrig sålts eller utförts mellan Kayaft AB, Markanthus AB, Intelligent Trinity Ltd eller IGT General Trading AB. Några betalningar avseende VoIP-tjänster mellan bolagen har inte heller skett. Samtliga de fakturor och kontoutdrag som har påträffats i utredningen är

fabricerade. Det rör sig i stället om att bolagen har ingått i en transaktionskedja, där Kayaft AB närmast haft rollen som missing trader/"defaulting trader" och Markanthus AB rollen som så kallad "cross invoicer". "Cross invoicing" syftar på en del i brottsupplägget där en missing trader skapar sig en ingående mervärdesskatt för att neutralisera den utgående mervärdesskatt som

uppkommer genom den inhemska faktureringen vid vidareförsäljning på den inhemska marknaden.

I första hand görs det gällande att grovt skattebrott har begåtts i Kayaft AB respektive Markanthus AB sett enbart till vad som har skett i vart och ett av de båda bolagen. Det behöver i och för sig inte styrkas att bolagen har ingått i ett MTIC-bedrägeri med andra företag där det förelegat fara för skatteundandragande i något senare led i transaktionskedjan. Det följer av mervärdesskatte- lagen att Markanthus AB är skattskyldigt för moms med de belopp som anges i åtalerna, eftersom bolaget har ställt ut fakturor med angivande av utgående moms med de beloppen. Såvitt gäller Kayaft AB görs det inte gällande att det bolaget har ställt ut fakturor. Bolagen har sedan lämnat oriktiga uppgifter i sina

deklarationer eftersom den utgående moms som bolagen angett inte grundar sig på någon verklig försäljning och den ingående moms som angetts inte grundar sig på några verkliga inköp. Uppgifterna om omsättningen i bolagen har följaktligen också varit oriktiga. Under alla förhållanden har bolagen inte haft rätt till avdrag för den ingående momsen eftersom affärshändelserna har ingått i ett internationellt mervärdesskattebedrägeri, vilket bolagen varit i ond tro om. Att yrka avdrag för moms som man inte har rätt till är också att lämna en oriktig uppgift. Detta är dock sekundärt eftersom de oriktiga uppgifterna avser helt fiktiv omsättning.

Till följd av de oriktiga uppgifterna har fara för skatteundandragande med belopp motsvarande den angivna ingående momsen förelegat vid de tidpunkter då respektive deklaration lämnats till Skatteverket. På basis av deklarationerna har det meddelats automatiska beslut och bolagen har tillgodoräknats den ingående moms de deklarerat. Bolagen har alltså genom att yrka avdrag för ingående moms med oriktiga belopp inte bara gett upphov till fara för att utgående moms med motsvarande belopp inte skulle betalas in till staten, utan den faran har realiserats. Att det fattats omprövningsbeslut genom vilka bolagen nekats avdrag för den ingående momsen inverkar inte på frågan om fara för skatteundandragande har förelegat. Att det må vara lätt att misstänka brott när man ser deklarationer innebär inte att fara för skatteundandragande är utesluten. Det krävs en process hos Skatteverket för att kunna ta andra beslut än dem som genererats automatiskt.

I vart fall har grova skattebrott begåtts i Kayaft AB och Markanthus AB på så sätt att bolagen genom var och en av deklarationerna har medverkat till att skapa en ingående moms som flyttats framåt i transaktionskedjan, varigenom fara uppkommit för att moms felaktigt tillgodoräknas eller återbetalas, ytterst med i åtalen angivna belopp, till *annan* som ligger senare i samma transaktionskedja. Genom att ett bolag i kedjan deklarerat utgående moms som

stämmer överens med vad nästa bolag deklarerat i ingående moms har det gett intrycket att transaktionerna är korrekta.

Genom att bokföra inköp från Kayaft AB avseende icke verkliga affärshändelser om cirka 1,6 miljarder kr har det lämnats oriktiga uppgifter i Markanthus AB:s bokföring och huvudsakskriteriet är uppfyllt.

Mustafa Ayhan ska endast dömas för bokföringsbrott av normalgraden. Han har varit formell företrädare för Kayaft AB innan Osama Al Abed tillträtt som styrelseledamot. Han har haft företrädaransvar för Kayaft AB, varit delaktig i driften samt haft ett kontrollansvar avseende bokföringen, men inte vidtagit tillräckliga åtgärder för att tillse att grund- och huvudbokföring upprättats eller, om den har upprättats, bevarat den. Det har gjorts att det inte gått att i huvudsak bedöma rörelsens förlopp.

När det gäller Osama Al Abeds, Samer Liljas, Marie Rubins, Mathias Erikssons och Per Söderqvists ansvar för grovt skattebrott respektive grovt skattebrott och grovt bokföringsbrott, görs i första hand gällande att de tilltalade aktivt har medverkat som gärningsmän i brotten.

Osama Al Abed har i det avseendet primärt tillåtit Samer Lilja eller annan/andra personer att sätta in honom som styrelseledamot i Kayaft AB – som så kallad målvakt – samt under en längre tid, över sex månader, upplåtit sin bankdosa och sina Bank-ID i syfte att han skulle kunna registreras som ledamot, deklarationer med oriktiga uppgifter signeras för bolaget samt övriga nödvändiga åtgärder kunna vidtas för att fullborda skattebrotten.

Samer Lilja har primärt, som faktisk företrädare, med användning av Osama Al Abeds Bank-ID vidtagit de åtgärder som krävs för att förvärva Kayaft AB för Osama Al Abeds räkning och registrera Osama Al Abed som ägare av och

styrelseledamot i bolaget, i syfte att bolaget skulle användas för skattebrott. Samer Lilja har sedan begått själva skattebrotten genom att med Osama Al Abeds Bank-ID signera de tre momsdeklarationerna innehållande oriktiga uppgifter. Det görs inte gällande att Samer Lilja aktivt medverkat till utställandet av oriktiga fakturor i Kayaft AB eller att han upprättat de tre deklarationerna, endast att han signerat dessa.

Marie Rubin har, som formell företrädare, haft kännedom om att den påstådda VoIP-verksamheten skett i Markanthus AB och inte vidtagit några kontroller av den eller invänt mot den. Hon har i viss mån medverkat till att bokföringen av oriktiga fakturor skett genom bokföringsfirman genom att godta att Mathias Eriksson och Per Söderqvist skött kontakterna med bokföringsfirman. Hon har signerat momsdeklarationerna för kvartal 2 och 3 i Markanthus AB, och således begått själva skattebrotten såvitt gäller kvartal 2 och 3.

Mathias Eriksson och *Per Söderqvist* har haft de mest aktiva rollerna i brottsupplägget. De har medverkat i skattebrotten och bokföringsbrottet genom att vara delaktiga i utställandet av de oriktiga fakturorna från Markanthus AB, vara delaktiga i bokföringen av dessa oriktiga fakturor och de oriktiga fakturorna från Kayaft AB, vara delaktiga i att upprätta skenhandlingar för den fiktiva handeln med VoIP samt genom att vara delaktiga i upprättandet av de tre momsdeklarationerna.

Ytterst ska samtliga tilltalade dömas som gärningsmän eftersom de har varit formella eller faktiska företrädare för bolagen och därmed ansvariga för bolagens redovisning av skatter och avgifter. Samtliga har haft uppsåt i fråga om att brotten enligt gärningsbeskrivningarna begåtts i bolagen utan att vidta åtgärder mot dessa, dvs. de har ett företrädaransvar/företagaransvar.

UTREDNING

Skriftlig bevisning

Åklagaren har åberopat omfattande skriftlig bevisning. Även de tilltalade har åberopat viss skriftlig bevisning. Det återges inte här vilken bevisning parterna har åberopat.

Förhör med tilltalade och vittnen

De i målet hörda personerna har berättat *sammanfattningsvis* följande.

Mustafa Ayhan:

Han jobbade, och arbetar fortfarande, i Danmark och var bosatt i närheten av Köpenhamn. Genom en arbetskamrat kom han i kontakt med en person vid namn Abdurrahman Kaya. Abdurrahman importerade elektroniska cigaretter från Kina eller Taiwan och sålde dessa vidare. Abdurrahman berättade att han hade planer på att starta samma verksamhet i Danmark och Sverige och föreslog att de skulle kunna göra det tillsammans i ett bolag. Han (Mustafa Ayhan) förklarade att han inte hade de 50 000 kr som krävdes för att starta bolaget men Abdurrahman sade att han skulle kunna ställa upp med dessa pengar. De bestämde sig för att starta företaget. Abdurrahman var inte folkbokförd i Sverige så de bestämde att han (Mustafa) skulle stå för bolaget. Abdurrahman skulle köpa de elektroniska cigaretterna men han skulle vara ansvarig för försäljningen i Sverige och Danmark.

En annan vän var bekant med Alp Dag. Den vännen och Abdurrahman Kaya kontaktade Alp Dag för att starta bolaget. Han känner också Alp Dag men hade

inga affärsmässiga relationer med honom. Alp Dags fru och hans fru var barndomsvänner, han hade därför träffat Alp Dag tidigare. Alp Dag bodde på en adress i Bröndby, cirka tio minuter från hans eget hem.

Abdurrahman betalade in 50 000 kr till ett konto som hade öppnats för bolaget. Han (Mustafa Ayhan) hade öppnat kontot. Alp Dag tog hand om allt pappersarbete i bolaget. De hade kontakter med banken, Skatteverket och Bolagsverket. Allt som berörde bolaget skickade han vidare till Alp Dag. Han loggade själv in och signerade för bolaget på Skatteverket, i vart fall i början. Han hade sitt Bank-ID i sin telefon och såvitt han vet hade ingen annan tillgång till detta. Att bolaget hade adress och säte i Huddinge berodde på att hans föräldrar bodde på den adressen. Själv var han folkbokförd i Järfälla men bodde inte där. Han ville inte flytta sin adress till Danmark. Momsdeklaration den 9 februari 2019 har han svårt att minnas men det kan vara han som har signerat den. Det kan vara Alp Dag som ordnat med själva deklarationen. Det var Alp Dag som fixade alla handlingar. Han kan inte minnas när de var tillsammans vid signering och när han signerade på distans. Momsdeklaration den 22 augusti 2019 bör han ha undertecknat.

De skulle betala 25 000 kr jämte moms till Alp Dag som ersättning för att han hjälpt dem med bolaget. Tydligt hade Abdurrahman kommit överens med Alp Dag om det, han kände inte till det. Alp Dag fakturerade bolaget. Betalningen av fakturan skedde från bolagets bankkonto. Skatteverket underrättades om den transaktionen. Alp Dag sade att bolaget borde ha ett telefonnummer. Han köpte därför en telefon. Kontot på s. 147 i förundersökningsprotokollet är bolagets konto i Nordea. Betalningen om 31 250 var till Alp Dag för hans tjänster med att starta upp företaget. Betalningen på 9 657 kr var för en skylt som skulle tillverkas i Turkiet men de fick aldrig den skylten. Han hade betalat kontant för skylten så betalningen från kontot var till honom för hans utlägg. Fakturan för skylten skulle komma i

samband med leverans. Han hade ingen tidigare erfarenhet av att driva företag men vägledades av Alp Dag. Han litade på honom som en person han känt sedan tidigare och som drev företag. De transaktioner som åklagaren har förevisat var de enda som skedde i bolaget. Under sin tid som ledamot hade han alla verifikationer hos sig.

Han hade ingen erfarenhet av E-cigaretter. Därför var Abdurrahman så viktig för honom. Till slut dök Abdurrahman inte upp till deras möten. Eftersom Abdurrahman skulle sköta inköpen blev det heller ingen försäljning. Han försökte få besked av Abdurrahman vad han skulle göra med företaget. Senare fick han veta av en vän att Abdurrahman hade startat ett företag i Turkiet. Företaget blev en belastning för honom. Han meddelade Skatteverket att de inte skulle bedriva någon verksamhet. Han kontaktade Alp Dag och sade att han ville lägga ner verksamheten. Han sade inte att bolaget skulle säljas vidare. Alp Dag sade att de skulle sälja bolaget till någon om det fanns en spekulant.

Alp Dag ringde senare och sade att det fanns en spekulant som ville köpa bolaget för 50 000 kr. Han och hans fru besökte Alp Dag som visade upp ett kontrakt som redan var undertecknat av köparen. Han (Mustafa) skrev under själv och behöll ett exemplar. Aktieöverlåtelseavtalet på s. 149 i förundersökningsprotokollet var det avtal han fick. Namnteckningen på vänster sida är hans. Datumet ska stämma men han minns inte vilket datum han skrev under. Han talade aldrig själv med köparna av bolaget. Han vet inte var den andra underskriften på överlåtelsehandlingen är gjord. Han kan ha lämnat över verifikationerna i bolaget till Alp Dag. Det har inte hållits någon bolagsstämma den 26 augusti 2019 som han har medverkat vid. Det stämmer inte att han var ordförande vid det mötet. Han fick cirka 30 000 kr av Alp Dag, som hade fått 50 000 kr av köparna. Alp Dag skulle behålla resten för att täcka avgifter. De verifikationer han hade hos sig lämnade han över till Alp Dag. Alp Dag loggade in mot Skatteverket för att meddela att andra personer skulle ta över

bolaget och vilka personer som skulle göra det. Samma kväll försökte han själv att logga in mot Skatteverket och Bolagsverket för att kontrollera att bolaget övertagits av andra men lyckades inte med inloggningen. Det var för honom ett tecken på att det hela var löst för hans del. Han försökte logga in mot Skatteverket vid flera tillfällen men kunde inte.

Osama Al Abed:

Han känner endast sin bror Samer Lilja sedan tidigare i det här målet. Samer Lilja kom till Sverige 2002, han kom själv hit 2013. Samer tog hand om hans ekonomi när han kom till Sverige och han har litat på honom. Han har inte bott med Samer Lilja men var under en tid skriven på hans adress eftersom han inte hade någonstans att bo. Han har en till bror i Sverige som heter Mohamad Al Abed. Det stämmer att han själv bodde på Konghällagatan och Samer Lilja på Borgargatan. På Borgargatan är det Mohamed Al Abed som står på hyreskontraktet men Mohamed bor inte där. Samer hjälpte honom med ID-kort, körkort och att skaffa lägenhet. Samer jobbar på Transportgatan 37. Han känner inte till Gamlestadsvägen i Göteborg

Samer Lilja hade hans Bank-ID och fick använda det. Han såg inte att de behövde skriva några papper på det. Samer hade även hans bankdosa. Samer fick den i samband med att han (Osama) tecknade sig hos Swedbank, under sitt första år i Sverige. Han hade ett eget Bank-ID på sin telefon. Han använde Bank-ID för Swish, mot Arbetsförmedlingen och AFA Försäkring samt för att logga in mot Swedbank. Han hade det på de två telefoner man hittade hos honom när han greps. Det var en Iphone 11 och en Iphone 7. Han har använt en Iphone, han har inte använt någon Samsung. Hans Bank-ID fanns bara på Iphone 7 ("TDG"-telefonen). Han tror att det är Samer som använt övriga tre telefoner där hans Bank-ID förekommit. Samer kan ha bytt mobiltelefoner och behövt skapa nya Bank-ID. Han svarade som han gjorde i det första förhöret

eftersom han inte ens tänkte på att Samer hade hans Bank-ID. Hans första tanke var att någon tagit hans bankdosa eller Bank-ID. Han ljög inte för att skydda sin bror. Han såg sig och Samer som en och samma. När han sade att han inte kände till att någon tagit hans Bank-ID var det därför. Det stämmer att "IRO-telefonen" var Samers telefon.

Han har jobbat med Samer inom bland annat biltvätt och restaurang. De andra företagen han stått på har han jobbat i. Han och Samer har varit överens om att Samer skulle sätta in honom i de bolagen. Han hade till uppgift att sköta de företag som han stått som suppleant i. Han hade en större roll än att bara vara anställd. Men han har inte haft något att göra med pappren. Det var egentligen Samer som styrde allting.

Han var bra på biltvätt och bilrekonditionering efter att ha jobbat med det i fem år och ville starta en egen verksamhet. Men han var inte bra på papper och talade inte svenska. Samer sade att de skulle köpa ett bolag och de hittade en lokal för biltvätt i Kärraområdet i Göteborg. De började prata om att starta verksamheten i mitten av 2018. Vid den tidpunkten klarade han sig på svenska men inte så bra. I dag pratar han betydligt bättre. Han var själv inte med i processen med att köpa Kayaft AB. Samer talade om ett bolag men han kände själv inte till bolagets namn innan han var på förhör. Att han stod som ledamot i bolaget var för att han ville driva bolaget själv men Samer skulle hjälpa honom med papper. De skulle även skaffa en revisor. Han vet inte varför Samer inte ville vara suppleant i Kayaft AB. Han vet inte vem den angivna suppleanten är. Han har inte deltagit i bolagsstämmor eller skrivit under aktieöverlåtelseavtalet. Han hade inte sett bolagsstämmoprotokollet från den 26 augusti 2019 förrän i dag.

Verksamheten i Kayaft AB startade aldrig men han fick trots det en massa papper från Skatteverket. Han frågade Samer om det och Samer sade att det

måste vara något fel. Han hade inget med Mustafa Ayhan eller Dag Alp att göra. Han tror att de lurat hans bror. De första handlingar han fick var från Skatteverket handlade om att han måste betala nästan 300 miljoner kr i skatt. Detta var i april 2020. Han ringde Samer direkt och undrade vad som hänt. Samer sade att han inte visste vad som hänt, att de kanske blivit lurade av någon. Han bad Samer att de skulle skriva ut honom från bolaget och Samer gjorde det. Han och Samer var osams efter detta. Han har inte lämnat in skattedeklarationer. Han tror att han var med sin familj på julafton 2019. Han talade inte med Samer om någon deklaration då. Han känner inte till Hicham Moussa. Han har inte gett in eller signerat någon handling om byte av styrelse till Bolagsverket. Meerna Al-Nablssi är Samers vän. Hon och Samer har tidigare haft en relation. Hon har två döttrar. Han har inte haft något företag med Meerna. Han har inte fått några instruktioner om hur han ska svara på frågor om Kayaft AB.

Samer Lilja:

Han kom till Sverige 2005 och har arbetat sedan dess. De tio första åren var han anställd. År 2015 började han som egen företagare och tog hit sina bröder och sin fru. De startade flera verksamheter tillsammans som familjeföretag, de drev bland annat biltvätt, restaurang, godisbutik, reklambyrå och bowlinghall. De hade cirka 20 anställda i sina företag. De hade olika bolag för sina olika verksamheter, deras revisor hade byggt det så. Han har alltid haft en revisor och kan inte själv bokföra eller momsredovisa. Han valde att sätta in Osama Al Abed i bolagen eftersom man måste ha en suppleant i ett aktiebolag. En suppleant har inte så stor roll. Det hände att andra familjemedlemmar stod som suppleanter i bolagen. Han (Samer) var den som tog ekonomiska beslut. Han hade blivit fartblind och trodde för mycket om sig själv. I slutet av 2017 tog han en del sämre ekonomiska beslut och det blev tuffare för dem. Men de

kämpade på tillsammans. Han jobbade och jobbar på adressen på Transportgatan.

Han bodde på Borgarparken 28 men var inte skriven där. Hans bror Mohamed stod på bostaden och internetabonnemanget. Han betalade alla sina bröders räkningar. Han kunde gå in på Osamas konto och betala räkningar. Han hade också kontroll på sin bror Mohammads ekonomi, men även Mohammads frus och hans egen frus ekonomi. Han trodde att alla gjorde så. Han hade Osamas bankdosa men även de andras bankdosor. Men dessa låg i en låda på företaget, så alla kunde teoretiskt sett använda dessa. Han gör dock inte gällande att någon annan haft tillgång till Osamas Bank-ID. Han bytte telefon. Han hade en telefon på företaget och en privat. Han ville ha Bank-ID på båda men det var inte något "systematiskt" med det.

År 2019 ville Osama starta en egen biltvätt eftersom de hade haft 2-3 biltvättar tidigare. Han (Samer) jobbade med en grupp som heter "Ingen människa är illegal". Han träffade där en person som hette Basam [ev Bassam]. Basam rekommenderade honom till en grupp med personer. Han sade till dem att han behövde ett företag till sin bror. De kom överens om att han skulle köpa Kayaft AB för 50 000 kr. Bolaget hade redan pengar på banken. Han kollade upp Kayaft AB lite på Allabolag.se. Han såg att det inte fanns någon förlust i bolaget. Det är jättesvårt att få tag i ett bolag med F-skatt, vilket Kayaft AB hade. Han litade på att Basam inte skulle lura honom. Han blev ombedd att signera på Verksamt.se. Eftersom Kayaft AB skulle vara Osamas bolag satte han in Osama som ledamot. Om han minns rätt hade han för egen del vid den tidpunkten planer på att kliva in i andra bolag och tror inte att han ville blanda sig i fler bolag. Han förväntade sig att sedan få köpekontrakt och alla underlag, men det dröjde. Han tog det inte seriöst, han tänkte att det var ett företag som inte kunde skada honom. Han tänkte att han hade fördelen att han inte betalat in 50 000 kr i köpeskilling.

Han blev flera gånger ombedd av personer som sålde bolaget att logga in hos Skatteverket för att göra rutinsaker. Han gjorde detta med Osamas Bank-ID. Han hade muntlig fullmakt att använda Osamas Bank-ID. Säljarna ringde och sade att han behövde logga in och rätta till något mot Skatteverket. Han förstod inte att det var något kriminellt. Han tänkte att de inte kunde göra så mycket. Han trodde det var rättelse på skattekontot. Han minns inte hur många gånger han loggat in med Osamas Bank-ID på Skatteverket. Osama kände inte till att någon av skattedeklarationerna lämnades i hans namn. Han fick sedan inte ett enda papper från Skatteverket under flera månader som sade att något var fel med bolaget. Han har inte loggat in och kontrollerat bolagets saldo hos Skatteverket. Han bad Meerna Al-Nablssi att stå i styrelsen. Han skulle inte ha gjort så om han vetat om vad som skett. Han signerade ändringsanmälan för Kayaft AB den 13 februari 2020. Han förstod i det läget inte att det var något problem med bolaget. Det förstod han inte heller den 16 februari, då han gjorde den sista signeringen som visade sig vara en momsdeklaration. Meerna fick brev från Skatteverket och skickade detta vidare till honom först efter den 16 februari 2020. De tidigare breven hade skickats till Västra Kanalgatan i Malmö. Han känner inte till den adressen men tror att det är den förra ägarens adress.

När han fick det första brevet om miljoner i moms från Meerna ringde han Basam igen och sade att det han gjorde inte var rätt och att han inte ville ha företaget. Basam sade att han skulle skicka två namn som han kunde skriva över företaget på. Basam sade att det var personer som ville ha bolaget. Det hela är amatörmässigt. Ett bolag med 50 000 kr i kapital kan inte redovisa moms på 150 miljoner kr. Några månader senare anhölls Osama. Då ringde han självmant och berättade att Osama inte kände till något om detta och att det var han som hade kännedom om Kayaft AB.

Marie Rubin:

Hon och Mathias Eriksson var ett par i 10 år och har en gemensam dotter. De separerade i december 2018. De drev inledningsvis Markanthus AB tillsammans. De startade bolaget för att jobba med bland annat solceller. Bolaget hette då Sinutec AB. De ändrade senare inriktning mot husbygge och bytte firma till Markanthus. Hon ägde formellt sett samtliga aktier i bolaget hela tiden. I början ägde hon och Mathias reellt sett aktierna ihop men senare är det hennes uppfattning att Mathias ägde alla aktier. Hon trodde att styrelse och ägande hängde ihop. Mathias hade en betalningsanmärkning och hon visste inte om man får äga aktier om man har det. De hade bra kreditrating, byggdelen gick bra. Under den tiden jobbade hon heltid med bolaget och tog ut lön från det. De slöt avtal om löpande bokföring med bokföringsbyrå Admicora under 2017. Yvonne Rünell har varit ansvarig bokförare sedan länge. Både hon och Mathias hade kontakt med Yvonne. Mathias pratade ganska ofta med henne. Hon uppfattade Yvonne som en pålitlig person. Mathias hade egen tillgång till bolagets bankkonton. Det kan ha varit så att de lade till Yvonne för att hon skulle kunna göra betalningar. Men ingen annan hade tillgång till kontot. Både hon och Mathias gick in och tittade på kontona under den tid hon alltså var aktiv i bolaget. Markanthus hade haft ett kontor på Lindhagensgatan sedan någon gång 2018. Där projekterade de hus och byggen, genomförde upphandlingar, tog emot kunder osv. Mathias satt jämt på kontoret och arbetade. Hon var inte där så mycket. När hon var där 2018 hjälpte hon till med inredningen. Vid något tillfälle var hon med på ett möte.

Efter att hon och Mathias separerat fungerade det inte att jobba ihop i bolaget längre och hon ville kliva ur styrelsen. Hon begärde att bli uttagen ur bolaget första gången i maj och sedan i juni 2019. Men hon fick förklarat för sig av det bolag som höll i kreditratingen att detta skulle påverka Markanthus AB:s kreditrating och därför blev det så att hon stod kvar tills Mathias kunde stå som

ledamot. Även Per Söderqvist och Johan Rossi bekräftade detta för henne. Enligt henne drev Mathias bolaget under 2019. Andra halvåret 2019 drev han det tillsammans med Per Söderqvist. Per Söderqvist kom in i bilden i april-juni 2019. Han skulle hjälpa dem med ett byggprojekt; en mindre leverantör som de haft problem med. Hon drev vid den här tiden inte längre bolaget. Hon hade inte så mycket kontakt om Markanthus med Per och Mathias under 2019. Hon fick ibland någon räkning att betala. De hade kontakter som rörde bolaget några gånger per månad. Mathias och Yvonne Rünell skötte in- och utbetalningar. Hennes uppfattning är att Mathias och Per jobbade mycket ihop under andra halvåret 2019. Men hon var på kontoret endast ett par gånger i månaden. Per var då ofta där. Mathias och Per fattade besluten i bolaget och återrappporterade inte till henne. Under 2019-2020 hade hon knappt någon kontakt med Yvonne. Yvonne pratade mest med Mathias och Per. Hon fick aldrig några samtal från Yvonne om att något var konstigt.

Hon hade inte med VoIP att göra. De hade ett möte om VoIP som kan ha skett på ett café. Det var Mathias, Per Söderqvist och hon som var med på mötet. Hon fick förklarat för sig skulle Mathias fortsätta att hålla i byggdelen medan Per skulle sköta VoIP-delen. Detta var nog under sensommaren 2019. Detta var första gången hon hörde talas om VoIP-verksamheten. Verksamheten med VoIP var redan i gång när de hade det här mötet. Mathias och Per skulle bryta ut VoIP ur Markanthus AB genom att ändra bolagsstrukturen och lista bolaget. Hon hade begärt i maj 2019 att träda ur Markanthus. Per skulle göra sitt arbete för att få ersättning längre fram, vid listning av bolaget. Han skulle få en tredjedel av bolaget vid listning av det. Hon fick förklarat för sig att man höll på med stora affärer, om hon hoppade av skulle det bli problem för bolaget. Hon ville inte förstöra Mathias bolag. Hon valde att sitta kvar till dess att Mathias kunde skrivas in i bolaget. Hennes ståndpunkt var att hon skulle skrivas ut ur bolaget så fort Mathias och Per var klara med det de skulle göra. Hon och Mathias hade kontakt om bolaget kanske en gång per månad.

VoIP var en trading inom internet. Det handlade om att äga en rutt i samband med att folk ringde över internet med till exempel Whatsapp. Hon vet att Marktanthus hyrde någon form av switch. Hon vet att det rörde sig om ofantliga mängder datatrafik med små marginaler och visste att bolaget skulle omsätta mycket datatrafik. Men hon tänkte inte på vad omsättningen var i pengar. Hon såg inga fakturor, dessa gick från Per Söderqvist till Yvonne Rünell. Hon visste inte vilka belopp de köpte och sålde för per månad. Hon ställde aldrig frågan om hur man skulle tjäna pengar på VoIP. Hon fick veta att "NOC" var ett slags back office utomlands som skötte VoIP, men hon vet inte i vilket land det låg.

"Akirix" var ett konto som skulle vara till för VoIP. Hon fick öppna ett konto hos JP Morgan genom att identifiera sig med sitt pass och ha ett samtal med en bankman från USA. Det var så avancerad engelska att hon hade med sig en vän som är amerikanska som tolk. Hon fick även fylla i en speciell blankett om att hon inte var skattskyldig i USA. Kontot skulle användas för utbetalning av vinsten de gjorde för att handla med VoIP. Hon tror att det var Johan Rossi som sade till Per som i sin tur sade till henne att ordna Akirix-kontot. Markanthus fick utbetalningar för VoIP från Akirix till bolagets konto i SEB. "GNE" har hon aldrig loggat in på. Hon har inte skrivit under några andra avtal som visas än det om Akirix med JP Morgan. Mathias har skrivit under några av avtalen i målet med hennes tillåtelse. Hon såg det som att han hade en generell tillåtelse att skriva under handlingar för bolaget för henne. I förhör sade hon att hon kände igen sin namnteckning på ett av avtalen, för hon tyckte att hon gjorde det.

Hon minns det som att hon blev uppringd av Per Söderqvist för att skriva under momsdeklarationen i september 2019 och den justerade momsdeklarationen i november 2019. Men om hon i polisförhör sagt att hon då inte mindes att Per

bett henne skriva under så stämmer det. Hon fick veta att visst fakturaunderlag kommit in för sent. Hon fick upp meddelande på Bank-ID om att signera och hon gjorde det. Hon hade signerat momsdeklarationer tidigare. Hon har aldrig suttit vid en dator när hon gjort det. Hon tror att det bara står att det är en momsdeklaration när man signerar, man ser inte siffrorna utan måste gå in i en dator för att signera. Det hade inte heller spelat någon roll om hon tittat på själva deklarationen. Hon betalade ju Yvonne Rünell för att göra sitt jobb. Hon hade inte kontrollerat omsättning i deklarationerna utan förlitade sig på Yvonne. Hon signerade även ändringar rörande bolaget hos Bolagsverket. Hon vet inte om hon lämnat in bolagsstämmoprotokoll eller om hon skrivit några sådana. Handlingarna hon skulle signera fick hon av Per. Mathias skulle stå som extern firmatecknare för att teckna ett avtal beträffande ett projekt i Tännäs samt ett konto hos byggvarufirman Karl Hedin. När det var klart skulle han skrivas ut igen och hon gjorde det. Det är hon som med Bank-ID undertecknat hans tillträde och frånträde som extern firmatecknare. Det är bara hon som har tillgång till sitt Bank-ID. Hon minns att hon skulle svara Helene Söderlind på Skatteverket men minns inte nu när hon första gången hörde att det var problem med bolaget. Det handlade om att Skatteverket skickat vissa förfrågningar som bolaget skulle svara på. Det var antingen Mathias eller Per som sade detta till henne. Hon fick ett yttrande som hon bara skulle vidarebefordra till Skatteverket. Hon bör ha ställt frågor till Per eller Mathias om detta men minns inte det nu. Hon fick inga besked om konstigheter förrän hon fick krav från Skatteverket på ett stort antal miljoner. Hon ”tappade det”. Hon och Mathias började få bättre kontakt igen i februari/mars 2020. De satt med advokaterna. Mathias var med på mötet. De tyckte det såg ljus ut och att man skulle fortsätta processa mot Skatteverket. Men hon sade att hon inte ville fortsätta i styrelsen och som hon minns det blev hon därefter utskriven ur styrelsen. Det var hon som ägde aktierna i bolaget hela tiden vad hon vill minnas.

Johan Rossi är hennes barndomsvän. De har under sitt vuxna liv haft sporadisk kontakt men bodde också en tid som grannar. Johan höll på med datorer redan som liten och har varit världsmästare i flera datorspel. När Johan förklarade VoIP för henne lät det inte konstigt. Att han hade kontakter inom VoIP kändes inte heller konstigt eftersom han hade ett stort kontaktnät. Hon tror att det var från Johan Rossi hon först hörde talas om VoIP. Han jobbade med det i sitt företag Kod2. Johan Rossi hyrde en plats genom Kod2 i Markanthus kontor på Lindhagensgatan. Det var bara Johan som hyrde in sig på det sättet. Mathias har också lärt känna Johan och det var Mathias som ordnade en plats på kontoret. Detta var i början av år 2019. Hon fick bara veta att hon skulle skriva en faktura till Kod2. Hon träffade aldrig Johan i lokalen. Hon tycker att hon blivit förd bakom ljuset av Johan Rossi, ingen annan. Han figurerar ju i flera domar som har med VoIP att göra.

Mathias Eriksson:

Markanthus AB var ett byggbolag men blev senare husleverantör. Bolaget hade först 25 anställda men blev sedan mer av ett tjänstemannaföretag som anlidade underentreprenörer. De ägde lokalen på Lindhagensgatan. De hade från början ett kontor hemma samt ett kontor närmare bostaden. Marie var sällan på kontoret. De hade fasta kunder vid skidanläggningar i fjällen och omsatte 26 miljoner kr under det andra verksamhetsåret. Under 2019 hade bolaget inga anställda men det fanns hela tiden verksamhet i bolaget. Det var han som drev bolaget första halvåret 2019. Han och Marie hade separerat vid årsskiftet 2018/2019 och hade väldigt begränsad kontakt beträffande bolaget under våren 2019. Marie skulle enbart vara kvar i styrelsen för att inte sänka bolagets kreditrating. Bolaget gick bra första halvåret 2019. Han hade fullt upp med byggverksamheten. Han projekterade och hade underentreprenörer som utförde byggnationen. Han gjorde alla upphandlingar själv. Han tog ut lön ur bolaget men inte så mycket under den här tiden. Det var lite flytande, efter behov, han

beslutade själv om sin lön. Han och Marie Rubin ägde Markanthus tillsammans men Marie stod på bolaget eftersom han hade en betalningsanmärkning. Han hade tillgång till bolagets konton och skrev under avtal med Maries namn samt drev byggdelen i bolaget. Han gick under en period in som extern firmatecknare för att kunna beställa material till ett byggprojekt. De diskuterade aldrig aktieboken. Det enda som diskuterades var att han under en begränsad period inte ville sitta i styrelsen på grund av en betalningsanmärkning. Det var nu bara något år kvar innan anmärkningen skulle försvinna och han bad Marie att sitta kvar under den tiden. Han lämnade bokföring till Yvonne Rünell den 12 i varje månad. Yvonne hade en fast summa för uppdraget och löpande beroende på hur många fakturor som kom. Hon gjorde även bokslut och årsredovisning. De talade om bokföringen om det var något som fattades och stämde av inför bokslut. Han har aldrig gjort en momsdeklaration någonsin. Bolaget hade arbetat med Yvonne Rünell i 1,5-2 år innan 2019. De hade en upparbetad relation. Yvonne kände till att det var han som drev bolaget och hade tillgång till konton med mera. Han har själv ingen ekonomisk utbildning. När han startade Markanthus hade han ingen annan erfarenhet av att driva företag. De anlitate Yvonne för bokföringen. De litade på henne och hon litade på dem.

De bodde grannar med Johan Rossi i Nacka. Han hade känt Johan Rossi sedan 2013. Han spenderade mycket tid hos Johan Rossi och hade stort förtroende för honom. Han och Johan började prata om Johans bolag Kod2 och Johan visade en balans- och resultaträkning där han omsatt 1,2 miljarder kr under ett år. Johan ville ha en annan kontorslokal och därför blev det så att han hyrde en plats hos dem på Lindhagensgatan. Johan betalade en tredjedel av deras hyra. Han (Mathias) nämnde det för Marie och bad henne fakturera för den. Han ville också jobba med VoIP och Johan var beredd att hjälpa till med det. De pratade lite om det varje dag. Det var en process som startade under 2019. Han träffade Per Söderqvist genom en gemensam bekant. Per och han skulle jobba med lite affärsutveckling med mera inom byggverksamheten. Han visade Per

balans- och resultatrappporten från Johan Rossi och sade att Johan satt på hans kontor och jobbade med VoIP. De tyckte båda att det verkade intressant och lyssnade på vad Johan Rossi sade. Per hade personer som skulle sitta i styrelsen. Bland de personerna fanns en person som bekräftade hur VoIP fungerade. En granne till dem som jobbade på Telenor arbetade med VoIP. Därigenom fick de också bekräftat hur det fungerade. Han och Per såg möjligheter att få bolaget att växa. Det var därför de delade upp verksamheten i olika affärsområden. Detta var under våren/sommaren 2019. De ”brainstormade” och hade möten på daglig basis. Per skulle arbeta gratis och sedan skulle de ta ut det i ägarandelar när de listade bolaget. Per skulle få en tredjedel av bolaget. Ytterligare en person skulle få en tredjedel i bolaget. Han vill inte nämna vem det var. Det var en person med ett bra namn för bolaget. Det var en bekant till Per. De hade kontakt med ”Mangold”, ett bolag som skulle hjälpa dem med listningen. De ändrade räkenskapsår och inrättade två bifirmor och skulle senare bryta ut dessa som egna bolag. Per fick betalt för andra affärer som de gjorde vid sidan av VoIP-verksamheten eller Markanthus. Han vill inte gå in på det i sak. Det var fastighetsaffärer.

Han och Per hade kontakt med ”NOC” och möten med två bolag som heter Brightstar AB och IGT General Trading AB (IGT). Per, han, IGT och Brightstar AB hade möte på Markanthus kontor. Det var ett presentationsmöte och ägaren av IGT ville se deras kontor. Johan Rossi ordnade mötet. Detta var i början av sommaren 2019. Han och Per åkte till IGT för att titta på deras verksamhet. IGT hade stora skärmar där man kunde se datatrafiken i VoIP i realtid. De sålde även telefoner som de hade i lager. Det hela såg väldigt seriöst ut. De hade ett möte med Brightstar AB. Han har inte talat med Kayaft AB men med en kille som heter Rasmus på telefon vid flera tillfällen. I samband med att de skrev på avtalen fick de också inskannade ID-handlingar på företrädare. Han har inte tidigare träffat Samer Lilja. De skrev ett avtal med Kayaft AB och han minns inte exakt vilka som var med. Osama Al Abed har

han inte träffat förut. De skrev även på andra avtal. Det var han som skrev på för bolagets räkning genom att skriva Maries namnteckning. Han har inte haft tillgång till hennes Bank-ID. Johan Rossi skulle skicka avtalen vidare. Marie fick veta att de skulle ägna sig åt VoIP en bit in i affärerna. Han minns inte nu exakt när det var. Det handlade snarare om månader. De kunde starta upp utan hennes vetskap eftersom han alltid har skrivit på avtal för hennes räkning.

”NOC” kan jämföras med en back office-funktion som tar hand om betalningar och kunder i VoIP-verksamheten. Kontakten med NOC började med avtalsskrivning och sedan skickades bokföringsmaterial löpande. Markanthus köpte en switch och verksamheten gick ut på att sälja datatrafik vidare med en mindre vinstmarginal. Om ett samtal går en bit på deras rutt så tar de betalt för den. Affären var att ta ut marginalen när switchen användes. Man kunde köpa rutter på kredit och sälja dessa vidare. Såsom Skatteverket har beskrivit VoIP i sitt beslut fungerade det. Eftersom bolaget fick kredit behövde man inte lägga ut några pengar. Fakturorna skapades med trafikrapporterna som switchen genererade som underlag. NOC skötte switchen, sammanställde fakturor och hade hand om betalningar från kunder. NOC hade tillgång till att göra betalningar från deras konto hos ”GNE”. NOC hade koderna för att logga in på deras konto. Han behövde inte ha löpande kontakt med NOC men pratade med NOC vid flera tillfällen. Det handlade om att bokföring var sen, om CDR-filer med mera. CDR-filerna genereras från switchen. Han ville titta på dessa och förstå hur det fungerade. Han pratade vid ett tillfälle med personen som står på avtalet med NOC; ”Pawan”. NOC fick en mejladress med Markanthus domän som NOC kunde använda när NOC hanterade deras kunder.

Betalningar för VOIP har kom från Akirix och GNE till Markanthus konto i SEB. Akirix var en betalningslösning för VoIP. Den avkastning de gjorde gick via Akirix till bolagets konto. GNE var en bank för realtidsbetalningar. Han har sett kontoutdrag från GNE. Betalningarna från VoIP gick till den löpande

verksamheten samt till advokat för den senare processen mot Skatteverket. Han kan inte nu säga hur mycket pengar som kom in från VoIP. Per fick inte del i pengarna. Per har aldrig fått någon ersättning från Markanthus.

Han lade, när VoIP-verksamheten kommit i gång, alltså kanske 95 procent av tiden på byggverksamheten i Markanthus. VoIP-verksamheten tittade han bara på övergripande. I början lade han dock mer tid på det. Det som skulle göras med VoIP var bara att sammanställa fakturor från NOC, lämna dessa till bokföraren och deklarerat. Yvonne Rünell fick underlaget för VoIP per mejl. Det var för mycket papper för att lämnas över fysiskt. Per var länken mellan NOC och bokföringsbyrå. Hans uppgift var att ta bokföringen från NOC, sammanställa denna och skicka den vidare till Yvonne. Per hade inte tillgång till bolagets bankkonton. Yvonne hade fått besked att hon skulle ha kontakt med Per. Yvonne skulle inte ha arbetat med Per om inte han (Mathias) gett sitt godkännande. Yvonne skulle inte ha arbetat med Per om hon inte hade velat. Om hon inte velat bokföra det material hon fick av Per hade hon dock kontaktat honom (Mathias). Så skedde aldrig. Han tror att Per lämnade underlagen för VoIP till Yvonne. Han kan själv ha gjort det någon gång. Han tror att han själv fick underlag från NOC i början men det var så mycket papper. Han tror att han fick det på mejl och skickade det vidare till Per. Han fick initialt rapporter från NOC i CDR-filer och skickade dessa till Per. Han har sett fakturor rörande Kayast och Trinity. Han tror inte att Yvonne hade några kontakter med Marie. De lämnade underlagen för VoIP sent till Yvonne. Det berodde på att allt släpade. Yvonne pratade med både honom och Per om det. Yvonne hade svårt att räkna på VoIP och det blev alltid minus när hon räknade. Hon förstod inte hur man skulle räkna. Yvonne och Per kom inte heller överens på det personliga planet så det blev lite svårjobb. Han skällde på båda för att det inte fungerade friktionsfritt. Han hade kontakter med Yvonne. Han skulle ändå lämna underlagen för byggverksamheten den 12 varje månad. Han hade hand om den delen av bokföringen i förhållande till Yvonne och hade ordning

på vad han lämnade ifrån sig. Yvonne kontaktade honom med frågor ibland. Han betalar ju Admicora för att göra bokföringen och Yvonne hade sagt till om något var fel. Han bad Marie att signera den första momsdeklarationen. Det var Per som fyllde i siffrorna. När det gäller momsdeklarationen den 20 november 2019 minns han inte exakt hur det gick till. Men han har inte fyllt i siffrorna och antar därför att det var Per som gjorde det. De betalade in 70-100 000 kr i moms varje månad.

”JMPVoIP” var en chattgrupp i Signal där de pratade fritt om allt möjligt. De skapade gruppen för att kunna prata när Johan Rossi inte var på plats. I gruppen ingick han, Johan och Per. Det är han som skriver i chattarna under ”Mathias Markanthus”. Han minns inte under vilken tid han var med i gruppen men den handlade om VoIP-affärerna. Han har inte använt Wickr, såvitt han kan minnas, och inte Protonmejl. Utöver ”JMPVoIP” kan han ha använt Whatsapp. Han läste inte så mycket i gruppen. Ibland ringde Johan och sade åt honom att gå in och läsa. Han använde Whatsapp och Signal kopplat till sin telefonbok. Han tycker att de generellt höll en affärsmässig ton i ”JMPVoIP”. Han var irriterad på Per vid något tillfälle. Han och Per kan ha diskuterat att fakturor och kontoutdrag inte stämde med varandra. Det hände ibland att NOC gjorde fel. Det stämmer säkert att han och Per haft en egen Signalchat. Det var om saker som rörde deras inbördes överenskommelser och som inte berörde Johan Rossi. Det är möjligt att han hade egna kontakter även med Johan, men han hade mest kontakt med Per. Han kände inte till att Per och Johan hade egna kontakter om VoIP. Han kan inte säga så mycket om det. Det känns inte som att det handlat om att de velat dölja saker för honom. Att han skickade avtal (i chattgruppen) den 22 augusti 2019 kan ha handlat om att det var fel i avtalen så att de behövde kompletteras. De hade fått avtalen via Johan Rossi från början. Pers omdömen om Yvonne i diskussionen med Johan tror han är skrivna lite ironiskt, med anspelning på att Yvonne var lite gnällig och tyckte det var svårt med underlagen för VoIP. Han har själv inte hanterat moms i Markanthus och

vet inte vad diskussionen mellan Per och Johan om att moms skulle ”flyttas ett led bort” handlat om. Diskussionen om att flytta moms handlade inte ens om Markanthus. När han i en diskussion med Per på Whatsapp säger att Per ”ska lösa allt med Yvonne i morgon” syftar han på deras personkemi. Diskussionen mellan honom och Per i slutet på juni och början av juli 2020 handlade om att Yvonne inte bokförde på det sätt som krävdes och han satt emellan Per och henne. Han antar att de fortfarande hade kontakt med NOC vid den tiden.

När det blev revision lämnade han in allt material till Skatteverket. Först gjorde de det själva, sedan fick de hjälp av en advokatbyrå. VoIP-verksamheten fortsatte en bit in i processen med Skatteverket men de höll inte på med VoIP-affärer till sommaren 2020. Bolaget fick försättas i konkurs eftersom det var kapitalkrävande att processa mot Skatteverket. Bolaget fick skatteskulder. Han och Marie har en miljard kr i skatteskuld tillsammans. Han har förlorat allt. Han har tjänat 700-800 000 kr på VoIP och fått en miljard kr i skuld. Han har litat på alla inblandade; Per, Johan, NOC, kunder och leverantörer. Han kontrollerade själv att kunder och leverantörer var momsregistrerade. Han gjorde de kontroller av leverantörer och kunder som man förväntas göra. Han såg inget konstigt i betalningslösningarna Akirix eller GNE. IGT AB använde också dessa betalningslösningar. Han känner inte till företaget Iskana.

Per Söderqvist:

Han är 62 år gammal och har läst ekonomi, juridik och ekonomisk historia. Han har tidigare arbetat som finance controller och som ekonomichef. Han har sedan år 2007 jobbat med affärsutveckling med ett stort antal projekt under en längre tid. Vid sidan av har han haft andra affärsprojekt.

Han träffade Mathias Eriksson av en slump på en lunch under våren 2019. Mathias berättade att det fanns en person som arbetade på Mathias kontor som

höll på med ett nytt projekt. Han åkte till Mathias kontor och träffade då personen Johan Rossi som förklarade för honom vad VoIP var för något. Det var första gången han fick förklarat för sig vad VoIP var. Johan berättade att VoIP-verksamheter har en omsättning på flera miljarder, men det trodde han inte på. Efter mötet så ringde han upp en gammal vän som arbetat som internsäkerhetskonsult på ett stort bolag. Till hans stora förvåning visste hans vän vad VoIP var och kunde berätta om det. Hans vän förklarade att VoIP innebar enorma mängder omsättning men små marginaler. Han ringde också upp en annan vän som arbetade med Telecom som också kände till VoIP. Hans vän berättade bland annat att denne arbetat med VoIP förut. Han googlade även på VoIP och fick då fram en affärsartikel om vad VoIP var och han tyckte att det verkade korrekt. Han tyckte att upplägget med VoIP kändes affärsmässigt. Han tog därefter kontakt med Mathias och Johan. Han fick först i uppdrag att för Johans bolag, Kod2, se om det var möjligt att notera bolaget. Han förberedde en sammanställning för Kod2 inför en notering och nyemission.

Mathias ville också starta en VoIP-verksamhet i sitt bolag. Johan erbjöd sig att hjälpa Mathias att komma i gång i utbyte mot att Johan ville ha kontroll över verksamheten. Johan ville ha kontroll över allt i från hur bolaget hanterade avtal till NOC-verksamheten, där man skötte ”switcharna” och skapade underlag från dem. Mathias ville också notera sitt bolag. Han och Mathias kom överens om att han skulle hjälpa Mathias att se till att bolaget blev noteringsklart. Mathias skulle ge honom 30 procent av bolaget innan notering av bolaget som betalning för sitt arbete. De skulle göra en nyemission för att få in pengar till en egen så kallad NOC och egna switchar. Han fick inte betalt på något annat sätt. Mathias fixade dock en affärskund till honom, så på det sättet fick han betalt. Han tog inte del av de 700–800 000 kr som Markanthus AB fick från VoIP-verksamheten. Han gjorde en affärsplan för Markanthus AB inför notering och tog även kontakt med ett antal personer och bolag som skulle hjälpa till med noteringen, bland annat Mangold och advokaten Hans

Liljeblad. Han var även i kontakt med ett antal personer för att se om de ville vara med i styrelsen inför en eventuell emission. Han berättade för vänner och sin fru om VoIP-verksamheten.

Han tror att VoIP-affärerna i Markanthus AB började under våren eller sommaren 2019. Han vet inte när de första avtalen skrevs, men han vet att de gjordes kompletteringar i slutet av sommaren 2019. Han var inte med när avtalen skrevs. För att verksamheten skulle fungera var det viktigt att bolaget hade avtal. Han vet att avtalen fanns innan augusti men han kunde inte hitta dem. Han behövde avtalen för att sätta in i en avtalspärm. Hans minnesbild är att han fick avtalen tillsända till sig för att granska så att de var korrekta. Han behövde avtalen inför att bolaget skulle noteras. Han vet inte om de avtal han fick var påskrivna. Markanthus AB fick besök av kunden IGT på kontoret. Han var där och träffade kunden. Vid ett senare tillfälle åkte han och Mathias till IGT. I IGT:s lokaler satt många och arbetade och de hade också ett stort serverrum, vilket han såg som ett bevis på korrektheten i denna typ av affärer. IGT hade en tydlig profil med egen NOC-verksamhet och egna ”switchar”.

Mathias fick rapporter från NOC. De första rapporterna som kom in var felaktiga. Han tyckte att underlagen såg konstiga ut, band annat då datumen var konstiga då de såg ut som att allt var skapat 19:e eller 21:a i månaden. Han fick kontakt med NOC som förklarade att datumen såg konstiga ut eftersom fakturorna fick datumet för när en PDF skapades. Han tyckte det lät som en trolig förklaring att det var så. Markanthus AB fick alltid handlingarna kvartalsvis och för sent. Han tror att han pratade med NOC om detta då han ville ha underlagen månadsvis. Han tyckte att affärsmodellen med att man hade en typ av kredit var en vanlig affärsmodell. Eftersom de var korta betaltider hade man inte någon kreditskuld. Allt skedde på en typ av Escrow-konto, vilket innebar att ingen behövde ligga ute med pengar utan man fick betalt direkt.

Hans minnesbild är att han och Mathias träffade Yvonne Rünell tillsammans första gången. Han minns att Mathias förklarade för Yvonne att Markanthus AB skulle starta ett nytt affärsområde och att han skulle hjälpa till med den delen. Yvonne hade inte hjälpt honom utan Mathias eller Marie Rubins godkännande. Yvonne sa aldrig att hon misstänkte att det underlag hon fick var bristfälligt, hon påpekade dock flera gånger att underlagen kom för sent. Han vidarebefordrade det underlag som NOC skickade till Yvonne. Upplägget var att NOC skulle förse Markanthus AB med underlaget. Han hade kontakt med Yvonne om filerna från NOC kanske en gång i månaden. De hade diskussioner om hur man skulle räkna ut kursen för affärshändelserna, eftersom Yvonne räknade på ett felaktigt sätt vilket gav felaktiga resultat. Där och då hade han ingen tvekan om att affärshändelserna var verkliga. Det fanns inte någon anledning att betvivla siffrorna heller. Han ville att Yvonne skulle ha direktkontakt med NOC med tanke på att allt underlag kom in sent, men Yvonne ville inte ha direktkontakt. Han och Yvonne kommunicerade inte bra och han tyckte att Yvonne var aggressiv.

Han vet inte när han såg GNE-kontosammanställningarna första gången. Han fick de från Mathias någon gång, kanske i september 2019. Han hade ingen egen inloggning till GNE-kontot. Det var i september som bolaget skulle få underlag från den första transaktionstiden från NOC. Han har aldrig haft underlagen från GNE eller "Akirix" men han har sett dem, det måste ha varit hösten 2019.

Han kan inte svara på om han registrerat siffrorna för momsdeklarationerna den 2 september 2019 och den 20 november 2019. Han hade ingen inloggning. Han är säker på att han inte registrerat siffrorna för deklarationen den 21 februari 2020. Yvonne gjorde den sistnämnda momsdeklarationen. Han var hos Yvonne inför deklarationstillfällena och gick igenom underlaget. Alla underlag kom Yvonne tillhanda. Angående deklarationen som sedan ändrades hade

Yvonne redan lämnat in en deklARATION, då bolaget var sena med underlagen. Hon hade fått underlagen men hon tyckte de var för sent då hon ville ha tid att bokföra dem. All bokföring ska stämma överens med siffrorna i momsdeklARATIONerna. Det kan inte stämma att Yvonne hörde talas om VoIP-verksamheten först gången i och med den ändrade deklARATIONen 2 september 2019. Yvonne fick kännedom om det innan den första momsdeklARATIONen.

Han vet inte när Markanthus AB slutade med VoIP verksamheten. Han känner igen konversationerna mellan honom och Mathias under sommaren 2020. Då arbetade de inte tillsammans längre. De slutade antagligen arbeta ihop under våren eller sommaren.

Marie Rubin var inte aktiv i bolaget. Hon stod på bolaget för att de inte skulle förlora kreditvärdighet. Angående gruppchatten ”JMPVoIP” så är det hans telefon och att det borde vara han som har skrivit i chatten. Han hade också mycket chattar med Johan, då Johan hörde av sig med många frågor. Johan erbjöd honom en anställning så han fortsatte svara på frågor. Han fick dock aldrig någon anställning. Han hade lite kontakt med Besim/Basim. Det var Johan som ställde frågor åt Besim/Basims räkning om bolagsfrågor. Genom Wickr-chatten ringde och skrev man till NOC. Han hade inte hört talas som Wickr innan, men fick höra av en vän att det var tryggt. Han uppfattade att NOC befann sig i Indien. Han har haft en chatt med en Dahlqvist, vilket var en vän till Johan som ville ha hjälp med saker. Många skickade handlingar kopplat till Johan till honom. Han vet inte om det hade med VoIP att göra.

Han har inget minne att han har granskat eller kollat fakturor för bolaget Consultoria Baires. De fick dock fel underlag från NOC ibland. Han sparade allt underlag kontinuerligt i sin Dropbox, vilket är som ett bibliotek i datorn som man kan dela med andra personer. Både han, Johan och Mathias hade tillgång till Dropboxen. Alla kunde lägga in dokument där. Han tror att han

hade upp mot 40 000 dokument i sin dator. Han raderade ingenting han fick. Han kan inte svara på vem som har lagt in fakturor i Dropboxen.

Yvonne Rünell:

Det är länge sedan hon hade det aktuella uppdraget och hon kan inte säga att hon minns allt. Hennes bokföringsbyrå Admicora AB hade haft Markanthus som kund sedan slutet av 2018, men hon minns inte exakt. Hon kontaktades först av Marie Rubin, som företrädde bolaget, angående uppdraget. Bolaget sysslade då mest med byggnation. Det var Marie som ägde bolaget men Mathias Eriksson som drev det. Hon tror att Markanthus fakturerade själva medan Admicora AB gjorde den löpande bokföringen och boksluten. Markanthus kom in med underlag och det fungerade generellt mycket bra i början. Det fattades en del underlag ibland och bolaget fick listor på detta och kompletterade därvid. Underlag kunde skickas på mejl eller med posten men de kom även förbi fysiskt. Hon hade i det skedet runt 150 kunder så hon minns inte vem som kom med vad. Hon hade mest kontakt med Mathias Eriksson, möjligen hade hon någon kontakt per telefon med Marie Rubin. Bolaget betalade sina fakturor till Admicora AB. Per Söderqvist kom in i bolaget och Mathias sade att Per Söderqvist var ansvarig för ekonomi etcetera i bolaget. Mathias instruerade henne att ha kontakt med Per men någon fullmakt för Per att företräda bolaget visades aldrig upp. Hon hade inte haft kontakt med Per om inte Mathias gett henne instruktion om det.

Det måste ha varit någon gång under 2019 som Mathias Eriksson sade att Markanthus skulle syssla med verksamhet inom VoIP och telekom. Det kan stämma att Mathis och Per Söderqvist besökte henne fysiskt och berättade om detta. Sedan började fakturorna komma per mejl från Per. De överrumplades av en massa fakturor som de registrerade. De hade månadsbokföring på Markanthus, så fakturorna borde ha kommit månadsvis. Fakturorna bokfördes

som försäljning. Det var en av hennes anställda som skötte själva bokföringen. Hon begärde underlag för fakturorna. Ibland fick hon det och ibland inte. Hon fick alla underlag från Per. Men det var några fakturor som kom från Marie. Hon minns inte att hon fick några fakturor från Mathias, men det kan ha varit så. Hon hade synpunkter på underlagen hon fick. Hon pratade med Mathias om att det såg konstigt ut, att hon aldrig fick de underlag hon efterfrågat från Per. Mathias skulle prata med Per, sade han. Hon pratade vid något tillfälle med Marie om att det saknades underlag för fakturor som Markanthus hade skrivit och som hon fått från Marie. Hon fick vissa VoIP-fakturor från Marie Rubin, så Marie var inblandad i viss fakturering. Hon måste ha fått de flesta av fakturorna även avseende Kayaft AB från Per Söderqvist.

De fick något kontoutdrag från Malaysian Bank, där det fanns lite pengar. Sedan skulle det finnas runt två miljoner kr på en engelsk bank men beträffande det kontot fick hon aldrig något kontoutdrag. Hon kontrollerade senare denna bank på Google Maps, Street view, men det var bara "ett hål i väggen". Hon begärde kontoutdrag avseende den engelska banken från Per vid säkert 40 tillfällen men fick inte det. De kontoutdrag hon fick kunde matchas mot fakturor. Hon tror att de plockade hem runt 100 000 kr till sin svenska bank men sedan hände inget mer. Hon diskuterade med Per vid flera tillfällen att hon ville ha underlag för att se vart pengarna tog vägen. Han sade att det inte var hennes bekymmer och att han visste vad han gjorde. Detta måste ha varit efter sommaren och i slutet av år 2019. Efter det jobbade Admicora inte så mycket mer med Markanthus.

Hon minns att man inte kunde matcha fakturor mot kontoutdrag. Om hon minns hur kontoutdragen från den malaysiska banken såg ut så stod det fakturanummer för betalningarna på kontot. Men beloppen gick inte ihop, det var fakturor som inte var betalda eller inte ens fanns med på kontoutdraget. Hon hade velat ha kund- och leverantörsreskontra från Kayaft AB och IGT

General Trading AB för att kunna matcha det som var öppet hos de bolagen mot vad som var öppet hos Markanthus, men det fick hon aldrig. Men det fick hon aldrig. Hon efterfrågade i det avseendet officiella reskontra från bolagen. Hon fick förslaget från Per att beträffande Kayaft AB ta de äldsta fakturorna först och matcha dessa mot varandra och sedan fylla upp tills hon kom upp till kontoutdragets belopp. Men hon gjorde inte det, hon jobbar inte så.

Hon fick i uppdrag att göra ett bokslut för att bolaget enligt Per hade bytt räkenskapsår och hade bokslut per den 30 september. Hon gjorde ett bokslut men fick aldrig någon underskrift på det. När hon gick in och kontrollerade hos Bolagsverket såg hon att bolaget inte alls hade bytt räkenskapsår.

Hon lämnade vid något tillfälle in en momsdeklaration som visade sig vara helt felaktig. Då bad hon om underlag och såg att någon hade ändrat i momsdeklarationen. Hon vet att hon lämnade in momsdeklarationer som senare fick ändras då de inte stämde alls med bokföringen. Det kan stämma att verksamheten med VoIP startade i juni men att hon fick de första underlagen för VoIP först i augusti. Momsdeklarationen för kvartal 2 för 2019 gjorde hon utifrån den bokföring hon hade vid den tidpunkten. Hon menar att underlagen för VoIP då inte hade kommit till henne, men minns inte i dag när hon fick dessa eller när de bokfördes. Sedan gick någon in och ändrade i momsdeklarationen. Det var inte hon som gjorde det och Per hade inte heller bett henne att göra det. Ingen informerade henne om detta. Att momsdeklarationen var ändrad måste hon ha sett när hon gick in på Skatteverket för att stämma av skattekontot mot momsdeklarationen. Hon tror att det var Per som gjorde ändringarna, varefter Marie gick in och signerade den ändrade deklarationen. Hon (Yvonne) måste ha pratat med Per om detta efteråt. Hon tror inte att Marie eller Mathias hade kunskap att göra en ändrad momsdeklaration. Om Marie signerade en momsdeklaration skulle hon (Yvonne) i så fall skicka underlag och Marie signera själva deklarationen med

sin Bank-ID. För att kunna se underlaget i form av en fil behövde Marie logga in på Skatteverkets e-tjänst. Hon måste senare ha fått underlag som matchade den ändrade momsdeklarationen för kvartal 2, annars skulle hon ha ändrat momsdeklarationen igen. Hon kan inte tänka sig att hon skulle ha lämnat ett kvartal öppet. Detta gäller samtliga deklarationer.

Deklarationen för kvartal 3 har hon inte gjort. Siffrorna måste Markanthus ha fått utan att dessa kom från bokföringen. Hon tror att Markanthus gjort deklarationen själv och att Per tagit fram siffrorna. Hon fick ingen information om att den deklarationen skulle göras av någon annan men måste ha mejlat och frågat om varför den var inlämnad. Deklaration för kvartal 4 för 2019 har hon signerat som deklarationsombud, det stämmer. Antagligen har underlagen kommit sent, och när hon fått dessa har de gått igenom vad som skulle bokföras och då var det VoIP-fakturor. Deras system har sedan producerat en momsrapport och troligen har de jämfört mot bankkonto för den malaysiska banken. Underlag och siffror är hon säker på att hon fått av Per.

Efter att hon sett att den malaysiska banken såg ut att inte existera är det rimligt att hon inte bokförde åt Markanthus mer eller lämnade in någon momsdeklaration för bolaget. Hon måste därför ha upptäckt detta med den malaysiska banken efter februari 2020. Hon känner inte till Johan Rossi och har inte pratat med någon företrädare för Kayaft AB, IGT, Trinity, Akirix eller "GNE". Hon har inte försökt kontakta dem. Hon minns inte när hon avslutade uppdraget med Markanthus, bara att hon sade upp uppdraget. När hon sista gången kontaktade Per sade han att inte längre hade något med Markanthus att göra. Hon tvivlar starkt på att Marie Rubin och Mathias Eriksson skulle ha stoppat in kriminell verksamhet i Markanthus om de haft vetskap om att det var fråga om kriminell verksamhet. Bolaget hade en bra byggverksamhet och de hade allt för mycket att förlora på att göra så.

Alp Dag:

Han har känt Mustafa Ayhan i 10-15 år. Hans fru och Mustafa gick i samma skola. Mustafa Ayhan hade en vän som bedrivit verksamhet i Turkiet och ville göra samma sak i Sverige. Mustafa och hans vän skulle starta företaget och Mustafa ville bli delägare. Han (Alp) var också duktig på uppehållstillstånd och skulle hjälpa Mustafas vän med det.

Han var med och hjälpte Mustafa Ayhan med bolaget, bland annat med det som hade att göra med bolagsverket och F-skatt. Det som står på Allabolag om när bolaget startades stämmer. Mustafa hade ett eget konto i Danmark. Mustafas vän hade skickat pengar till Mustafas konto. Mustafa hade köpt en telefon till bolaget. Han hjälpte Mustafa att öppna ett bolagskonto i Nordea. Mustafas kompis som hade sökt uppehållstillstånd hade ändrat sina planer och köpt ett café i Istanbul. Verksamheten blev därför inte av. Bolaget hade inga inkomster.

Mustafa ville bli av med företaget. Han och Mustafa hade kontakt med Bolagsverket och Skatteverket. Han följde med till Skatteverkets kontor i Malmö. Den deklaration som lämnats till Skatteverket gjorde han. Skatteverket gav dem en blankett som de skulle fylla i. Bolagsverket sa att de kunde göra en deklaration nästa år. De har lämnat bokföring till Skatteverket. Han var med och sålde Kayaft AB men han kommer inte ihåg vem som köpte det. Han tog betalt för sina tjänster att starta företaget och ansöka om uppehållstillstånd, han tror det var 20-25 tusen kr. Han hade hjälpt Mustafa med överlåtelseavtalet, men han vet inte vem som skrev på det först. Avtalet skickades med post och sedan tillbaka. Mustafa litade på honom. Han har haft företag i Sverige sedan 2006/2007 och brukar hjälpa folk att sälja företag. Han hade inte tillgång till Mustafas Bank-ID.

Han har ett eget Bank-ID som han använder. Han bor i Lagesminde allé 6 i Bröndby i Danmark. Han kommer inte ihåg om han bodde där 2019 och 2020, han tror han bodde där innan 2020. Han har inte gett in några deklarationer för Kayaft AB. Han är inte så kunnig på teknik. Hans kunder och hans barn använde också hans internet. De hade ingen kod. Han har ingen förklaring till varför hans IP-adress använts. Efter försäljningen av Kayaft AB hjälpte han inte till med något mer i det företaget.

DOMSKÄL

Rättslig reglering

Skattebrott

Vad som utgör skattebrott

Den som på annat sätt än muntligen uppsåtligen lämnar oriktig uppgift till myndighet eller underlåter att till myndighet lämna deklaration, kontrolluppgift eller annan föreskriven uppgift och därigenom ger upphov till fara för att skatt undandras det allmänna eller felaktigt tillgodoräknas eller återbetalas till honom själv eller annan döms, enligt 2 § skattebrottslagen (1971:69), för skattebrott till fängelse i högst två år.

Om brottet är att anse som grovt, döms för grovt skattebrott till fängelse i lägst sex månader och högst sex år enligt 4 § skattebrottslagen. Vid bedömande om brottet är grovt skall särskilt beaktas om det rör mycket betydande belopp, om gärningsmannen använt falska handlingar eller vilseledande bokföring eller om förfarandet ingått som ett led i en brottslighet som utövats systematiskt eller i större omfattning eller i annat fall varit av synnerligen farlig art.

Närmare om oriktiga uppgifter och mervärdesskatt

Frågan om en uppgift är oriktig regleras genom bestämmelserna i den materiella skattelagstiftningen. Av 49 kap. 5 § skatteförfarandelagen (2011:1244) framgår att en uppgift ska anses vara oriktig om det klart framgår att en lämnad uppgift är felaktig eller en uppgift som ska lämnas till ledning för beskattningen har utelämnats. En uppgift anses dock inte oriktig om uppgiften tillsammans med övriga lämnade uppgifter utgör tillräckligt underlag för ett riktigt beslut eller om uppgiften är så orimlig att den uppenbart inte kan läggas till grund för ett beslut.

Mervärdesskatteområdet är i princip helt harmoniserat inom EU och regleras huvudsakligen genom rådets direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt (mervärdesskattedirektivet). Den svenska mervärdesskattelagen bygger på direktivet. Vid tidpunkten för de nu aktuella händelserna gällde den tidigare mervärdesskattelagen (1994:200) (ML), denna har nu ersatts av den nya mervärdesskattelagen (2023:200) (NML).

Mervärdesskattelagen reglerar rätten till avdrag för ingående mervärdesskatt. Den som bedriver en verksamhet som medför skattskyldighet får i princip göra avdrag för den ingående skatt som hänför sig till förvärv eller import i verksamheten. Mervärdesskatt ska som huvudregel betalas för leverans av varor eller tillhandahållande av tjänster som sker mot vederlag inom landets territorium av en skattskyldig person i denna egenskap oavsett de berörda transaktionernas syften och resultat. Reglerna inom EU-rätten får dock inte missbrukas eller åberopas i bedrägligt syfte. De nationella domstolarna ska vägra avdragsrätt för ingående mervärdesskatt om det mot bakgrund av objektiva omständigheter framkommer att bedrägeri eller missbruk har förekommit i samband med åberopandet av rätten till avdrag. Avdragsrätt ska också vägras om det mot bakgrund av objektiva omständigheter framkommer

att den skattskyldige kände till eller borde ha känt till att han eller hon genom sitt inköp deltog i en transaktion som utgjorde mervärdesskattebedrägeri (se Kittel och Recolta Recycling, C-439/04 och C-440/04, EU:C:2006:446).

Allmän domstol ska i ett brottmål göra en självständig bedömning av om oriktig uppgift föreligger (NJA 2016 s. 891). Högsta Förvaltningsdomstolen har i rättsfallet HFD 2013 ref. 12 uttalat att en köpars rätt till avdrag för ingående mervärdesskatt kan bortfalla, om det med hänsyn till objektiva omständigheter är utrett att denne känt till eller borde ha känt till att han genom sitt inköp deltog i en transaktion som utgjorde ett mervärdesskattebedrägeri. I NJA 2018 s. 704 kom Högsta domstolen till slutsatsen att det som Högsta förvaltningsdomstolen kommit fram till i HFD 2013 ref. 12 måste anses ligga inom ramen för vad den straffrättsliga legalitetsprincipen tillåter i fråga om tolkning i syfte att utröna lagens rätta mening. Den som yrkar avdrag för mervärdesskatt och är i ond tro om att transaktionen ingår som ett led i ett mervärdesskattebedrägeri anses alltså lämna en oriktig uppgift. Högsta domstolen konstaterade samtidigt att det för ansvar för skattebrott inte är tillräckligt med ond tro utifrån objektiva omständigheter som räcker för att avdragsrätt ska falla bort. För att kunna dömas för skattebrott krävs vidare ett straffrättsligt uppsåt.

Felaktigt debiterad mervärdesskatt

Av 1 kap. 1 och 2 e §§ ML (16 kap. 23 § i NML) framgår att den som i faktura eller liknande handling anger ett belopp som betecknas som mervärdesskatt ska betala detta belopp till staten, även om beloppet inte utgör mervärdesskatt enligt mervärdesskattelagen. Bestämmelsen motsvarar artikel 203 i mervärdesskattedirektivet. Det innebär att även felaktigt debiterad mervärdesskatt ska redovisas och betalas av den som angett beloppet i faktura.

Fara för skatteundandragande

För att farerekvisitet i bestämmelsen om skattebrott ska vara uppfyllt krävs att det är fråga om så kallad konkret fara. Åklagaren måste göra sannolikt att förhållandena i det enskilda fallet varit sådana att det förelegat en beaktansvärd risk för att skatt eller avgift skulle påföras med ett för lågt belopp. Det borde för ansvar vara tillräckligt att felet sannolikt inte skulle upptäckas vid en normal rutinmässig kontroll. Har faran i ett visst fall rent faktiskt varit utesluten har någon konkret fara inte förelegat. Om en deklaration vid en samkörning av deklarationsuppgifterna mot övriga i skatterregistret tillgängliga uppgifter visserligen sorteras ut för särskild kontroll – men om den oriktiga uppgiften är av sådan art att den därefter inte kan upptäckas annat än vid en revision eller genom att ytterligare uppgifter inhämtas från den skattskyldige eller annan – bör farerekvisitet anses vara uppfyllt (se prop. 1995/65:170 s. 95).

Bokföringsbrott

Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet åsidosätter bokföringsskyldighet enligt bokföringslagen (1999:1078) genom att underlåta att bokföra affärshändelser eller bevara räkenskapsinformation eller genom att lämna oriktiga uppgifter i bokföringen eller på annat sätt, döms, om rörelsens förlopp, ekonomiska resultat eller ställning till följd härav inte kan i huvudsak bedömas med ledning av bokföringen, för bokföringsbrott till fängelse i högst två år enligt 11 kap. 5 § brottsbalken.

Om brottet är grovt, döms för grovt bokföringsbrott till fängelse i lägst sex månader och högst sex år. Vid bedömande av om brottet är grovt ska särskilt beaktas om åsidosättandet avsett mycket betydande belopp eller om gärningsmannen använt falsk handling eller om gärningen ingått som ett led i en brottslighet som utövats systematiskt eller om gärningen annars varit av särskilt farlig art.

Bokföringsbrott som är ringa får enligt 11 kap. 8 § brottsbalken åtalas av åklagare endast om åtal av särskilda skäl är påkallat från allmän synpunkt.

Bakgrund om bolagen

Kayaft AB

Kayaft AB bildades i oktober 2018. Bolagets hade brutet räkenskapsår som löpte från den 1 oktober till den 30 september påföljande år. Bolaget var registrerat för F-skatt och mervärdesskatt fram till början/mitten av 2020. Bolaget har inte haft revisor. Bolaget försattes i konkurs genom beslut av Södertörns tingsrätt i april 2020 och konkursen avslutades i oktober 2021. Varken grund-, huvudbokföring eller övrigt räkenskapsmaterial har påträffats i Kayaft AB.

Mustafa Ayhan registrerades som ensam styrelseledamot i Kayaft AB den 26 november 2018. Samtidigt registrerades Alp Dag som suppleant. Den 14 januari 2019 registrerades även Raif Abdurrahman Kaya som ledamot och Mustafa Ayhan därvid som styrelsens ordförande.

Osama Al Abed registrerades som ensam styrelseledamot den 9 september 2019 på basis av en ändringsanmälan som inkom till Bolagsverket den 26 augusti 2019. Den ändringsanmälan signerades med Bank-ID tillhörande Mustafa Ayhan. Till anmälan fogades kopia av ett bolagsstämmoprotokoll från en bolagsstämma i Malmö den 26 augusti 2019, enligt vilket Mustafa Ayhan, Raif Abdurrahman Kaya och Alp Dag avgick som funktionärer samt Osama Al Abed och Abdullah Ez Aldeen tillträdde som ledamot respektive suppleant. I protokollet är antecknat att Osama Al Abed ägde samtliga 500 aktier i bolaget. Den 9 september 2019 registrerades även Abdullah Ez Aldeen som suppleant, grundat på en ändringsanmälan som signerades den 8 september 2019 med Bank-ID tillhörande Osama Al Abed.

Den 13 februari 2020 inkom en ändringsanmälan enligt vilken Meerna Al-Nablssi skulle registreras som ensam styrelseledamot. Ändringsanmälan signerades den 13 februari 2020 med Bank-ID tillhörande Osama Al Abed, som också hade betalat registreringsavgiften. Till ändringsanmälan fogades kopia av ett bolagsstämmoprotokoll från en bolagsstämma i Göteborg den 13 februari 2020, enligt vilket Osama Al Abed skulle avträda som styrelseledamot och Meerna Al-Nablssi tillträda som ensam styrelseledamot. I protokollet är antecknat att Meerna Al-Nablssi ägde samtliga 500 aktier i bolaget. Meerna Al-Nablssi kom dock aldrig att registreras som ledamot innan en ny ändringsanmälan inkom till Bolagsverket. På basis av denna registrerades i stället Hicham Moussa som ensam styrelseledamot den 27 februari 2020. Till ändringsanmälan fogades kopia av ett bolagsstämmoprotokoll från en bolagsstämma i Göteborg den 22 februari 2020, enligt vilket Osama Al Abed skulle avträda som styrelseledamot och Hicham Moussa tillträda som ensam styrelseledamot. På motsvarande sätt som tidigare är det antecknat att Hicham Moussa nu ägde samtliga aktier. Anmälan signerades den 22 februari 2020 med Bank-ID tillhörande Meerna Al-Nablssi.

Markanthus AB

Markanthus AB bildades i maj 2016. Bolaget har haft ett flertal firmor genom åren, men för dessa redogörs inte närmare här. Bolaget hade kalenderår som räkenskapsår. Bolaget har inte haft revisor. Bolaget försattes i konkurs genom beslut av Stockholms tingsrätt den 30 december 2020. Konkursen avslutades den 26 augusti 2022.

Marie Rubin var registrerad som ensam styrelseledamot i Markanthus AB i vart fall från den 9 juli 2018 till den 2 augusti 2020. Den 2 augusti 2020 registrerades Mathias Eriksson som styrelseledamot jämte Marie Rubin. Mathias Eriksson registrerades därvid också som styrelsens ordförande och

som verkställande direktör. Under en kort tid, från den 13 augusti 2019 till den 23 september 2019, var Mathias Eriksson extern firmatecknare i bolaget.

Den 30 november 2020 registrerades Per Johan Håkan Forsström som ensam styrelseledamot och Tobias Eriksson som suppleant. Marie Rubin och Mathias Eriksson avträdde därmed. Den 6 december 2020 registrerades som suppleant i stället Samuel Lemke Coil.

Såvitt framkommit har samtliga aktuella ändringsanmälningar till Bolagsverket signerats av för Markanthus AB behöriga firmatecknare.

De för åtalen för skattebrott aktuella momsdeklarationerna samt vissa andra momsdeklarationer av intresse

Kayaft AB

Under tiden den 9 februari 2019 – den 22 augusti 2019 gav Kayaft AB in momsdeklarationer enligt vilka bolaget inte haft någon momspliktig försäljning så långt under år 2019. Deklarationen som gavs in den 22 augusti 2019 avsåg kvartal 2 2019, dvs. perioden april till juni 2019. Såvitt gällde ingående moms deklarerades totalt cirka 12 500 kr. Samtliga deklarationer var signerade med Bank-ID tillhörande Mustafa Ayhan. Dessa deklarationer omfattas inte i sig av åtalen men åklagaren gör gällande att den omsättning som har förekommit enligt deklarationerna skulle ha bokförts av Mustafa Ayhan, vilket omfattas av åtalet för bokföringsbrott i åtalspunkten 1.1. Åtalet i punkten 1.1 vilar också, såvitt gäller påståendet om bokföringspliktiga affärshändelser, bland annat på åberopade bankkontoutdrag.

Den 10 september 2019 gav Kayaft AB in en ny momsdeklaration för kvartal 2 2019. Utgående moms deklarerades med 151 887 467 kr och ingående moms

med 151 865 181 kr. Således var bolaget enligt deklarationen skyldigt att betala in utgående moms med 22 286 kr.

Den 24 december 2019 gav bolaget in en momsdeklaration för kvartal 3 2019, dvs för perioden juli till september 2019. Utgående moms deklarerades med 167 987 996 kr och ingående moms med 167 961 095 kr. Således var bolaget enligt deklarationen skyldigt att betala in utgående moms med 26 901 kr.

Den 16 februari 2020 gav bolaget in en momsdeklaration för kvartal 4 2019, dvs för perioden oktober till december 2019. Utgående moms deklarerades med 214 023 957 kr och ingående moms med 213 989 631 kr. Således var bolaget enligt deklarationen skyldigt att betala in utgående moms med 34 326 kr.

De tre sistnämnda momsdeklarationerna är de som omfattas av åtalet i åtalspunkten 1.2. Samtliga dessa deklarationer har signerats med Bank-ID tillhörande Osama Al Abed.

Markanthus AB

I momsdeklarationer ingivna den 7 maj respektive den 9 augusti 2019 – för kvartal 1 och 2 2019 – deklarerade Markanthus AB en total momspliktig försäljning om cirka 950 000 kr, varav cirka 450 000 kr för kvartal 2. Enligt deklarationerna skulle bolaget betala in cirka 100 000 kr i utgående moms. Deklarationerna var signerade med Bank-ID tillhörande Yvonne Rünell, som var bolagets bokförare och deklarationsombud.

Den 2 september 2019 gav bolaget in en ny momsdeklaration för kvartal 2 2019. Utgående moms deklarerades med 156 141 323 kr och ingående moms

med 156 059 182 kr. Bolaget skulle därmed vara skyldigt att betala in utgående moms med 82 141 kr.

Den 18 november 2019 gav bolaget in en momsdeklaration för kvartal 3 2019, dvs för perioden juli till september. I denna deklarerades utgående moms med 199 649 611 kr och ingående moms med 199 588 289 kr. Således var bolaget enligt deklarationen skyldigt att betala in utgående moms med 61 322 kr.

Den 20 november 2019 gav bolaget in en ny momsdeklaration för kvartal 3 2019. Det gjordes inga ändringar avseende beloppen. Vad som synes ha ändrats är att bolaget i stället för att ange "Försäljning av **varor** till annat EU-land" med cirka 680 miljoner kr angav att detta belopp avsåg "Övrig försäljning av **tjänster** omsatta utanför Sverige".

Den 21 februari 2020 gav bolaget in momsdeklaration för kvartal 4 2019, dvs för perioden oktober till december 2019. I denna deklarerade bolaget utgående moms med 216 818 689 kr och ingående moms med 216 799 415 kr. Således var bolaget enligt deklarationen skyldigt att betala in utgående moms med 19 274 kr.

De fyra sistnämnda deklarationerna är de som omfattas av åtalet i åtalspunkten 2.1. Deklarationen för kvartal 4 har signerats med Bank-ID tillhörande Yvonne Rünell, under det att övriga har signerats med Bank-ID tillhörande Marie Rubin.

Skatteverkets omprövningsbeslut

Kayaft AB

Skatteverket har genom omprövningsbeslut beslutat att inte medge Kayaft AB avdrag för den ingående mervärdesskatt som bolaget deklarerat för kvartal 2, 3 och 4 2019. Till följd av detta har Skatteverket i omprövningsbesluten höjt den utgående moms som bolaget haft att betala in till Skatteverket med motsvarande belopp som bolaget nekats avdrag för.

Beslut avseende kvartal 2 fattades den 15 november 2019. Kayaft AB nekades avdrag för ingående moms med 151 865 181 kr. Den utgående momsen att betala fastställdes därmed till det belopp som Kayaft AB angett som utgående moms i sin deklaration, dvs. 151 887 467 kr. Skatteverket hade i en förfrågan till bolaget den 9 oktober 2019 ombett bolaget bland annat att styrka sitt yrkade avdrag för ingående moms med kopia av huvudbokens konto för ingående moms samt med fakturakopior. Kayaft AB besvarade aldrig förfrågan, varför Skatteverket bedömde att bolaget inte styrkt att den angivna ingående momsen var avdragsgill i bolagets verksamhet.

Beslut avseende kvartal 3 fattades den 24 februari 2020. Kayaft AB nekades avdrag för ingående moms med 167 961 095 kr. Den utgående momsen att betala fastställdes därmed till det belopp som Kayaft AB angett som utgående moms i sin deklaration, dvs. 167 987 996 kr. Även detta beslut hade föregåtts av en förfrågan till Kayaft AB om att styrka i deklarationen yrkat avdrag för ingående moms, vilken bolaget inte besvarat. Av samma skäl som beträffande kvartal 2 nekades bolaget avdrag för den angivna ingående momsen.

Beslut avseende kvartal 4 fattades den 28 april 2020. Kayaft AB nekades avdrag för ingående moms med 213 989 631 kr. Den utgående momsen att betala fastställdes därmed till det belopp som Kayaft AB angett som utgående moms i sin deklaration, dvs. 214 023 957 kr.

Totalt har Skatteverket således nekat Kayaft AB avdrag för ingående moms för kvartal 2-4 2019 med 533 815 907 kr.

Beslutet för kvartal 4 är mer utförligt motiverat än övriga beslut. Skatteverket noterade bland annat att man vid utredning av Markanthus AB hade inhämtat kopior av tre fakturor avseende försäljning av VoIP som Kayaft AB under juli och september 2019 skulle ha ställt ut till Markanthus AB. Mot bakgrund av fakturanummer på dessa tre fakturor bedömde Skatteverket att Kayaft AB fram till 30 september 2019 ställt ut cirka 900 fakturor till Markanthus AB. Skatteverket bedömde, sammanfattningsvis, att det sannolikt inte förekommit någon handel med VoIP i bolagets regi och att bolaget använts som faktura-skrivare/skenföretag/ eller så kallad ”defaulting trader”. Kayaft AB hade inte styrkt sina redovisade inköp och nekades avdrag för den ingående moms som angetts i deklarationen.

Markanthus AB

Skatteverket har den 22 juni 2020 fattat ett samlat omprövningsbeslut avseende Markanthus AB:s momsdeklarationer för kvartal 2, 3 och 4 2019. Skatteverket har beslutat att inte medge Markanthus AB avdrag för den ingående momsen *hänförlig till inköp av VoIP* som bolaget deklarerat för kvartal 2, 3 och 4 2019. Till följd av detta har Skatteverket i omprövningsbesluten höjt den utgående moms som bolaget haft att betala in till Skatteverket med de belopp som bolaget nekats avdrag för.

Omprövningsbeslutet hade föregåtts av ett förslag till beslut den 31 mars 2020. I förslaget till beslut bedömde Skatteverket att Markanthus AB skulle nekas avdrag för all den ingående moms som bolaget yrkat avdrag för, varför beloppen skiljde sig något från det slutliga beslutet, i vilket avdrag för ingående moms hänförlig till bolagets byggverksamhet godkändes.

Förfrågningar till bolaget från Skatteverket hade skickats ut. Bolaget hade besvarat dessa och skickat in vissa fakturor som skulle vara utställda av Kayaft AB och Trinity Ltd, som säljare av VoIP till Markanthus AB, samt fakturor utställda av Markanthus AB, som säljare av VoIP, till Intelligent Trinity Ltd och IGT General Trading AB. Efter det att förslaget till beslut sänts ut företrädde bolaget av juridiskt ombud vid skriftväxlingen med Skatteverket.

I beslutet den 22 juni 2020 har Markanthus för kvartal 2 2019 nekats avdrag för ingående moms med 155 986 542 kr, varför utgående moms att betala har fastställts till 156 068 683. För kvartal 3 har bolaget nekats avdrag för ingående moms med 199 588 289 kr, varför utgående moms att betala har fastställts till 199 649 611 kr. För kvartal 4 har bolaget nekats avdrag för ingående moms med 216 468 515 kr, varför utgående moms att betala har fastställts till 216 487 789 kr. Totalt har således Skatteverket nekat Markanthus AB avdrag för ingående moms för kvartal 2-4 2019 med 572 043 346 kr.

Omprövningsbeslutet den 22 juni 2020 är utförligt motiverat och återges inte närmare här. Skatteverket angav till grund för beslutet bland annat att det var utrett att Kayaft AB inte hade bedrivit någon reell verksamhet utan i stället använts som fakturaskrivare och nyttjats som skenföretag/”defaulting trader” i förhållande till Markanthus AB. Den ingående moms Markanthus AB dragit av för fakturor från Kayaft AB var inte korrekt redovisad eller betald av Kayaft AB. Vidare visade utredningen enligt Skatteverket att inte heller Trinity Ltd bedrivit någon verksamhet i Hong Kong och sannolikt inte någon annanstans heller. Skatteverket fann vidare att Markanthus AB inte förmått visa att man fått betalt för de 20 transaktioner för vilka man insänt underlag, samt att det så kallade ”GNE-konto” (Global Network Escrow) som skulle ha använts för betalningar nyttjats av samtliga parter och därtill varit försett med en spärr som gjort att transaktioner maximalt kunnat avse 70 000 kr per dygn.

Sammanfattningsvis fann Skatteverket att det inte rörde sig om reell handel och att Markanthus AB inte styrkt sin rätt till avdrag för ingående moms på de påstådda inköpen av VoIP-tjänster.

Skuldfrågorna

Bokföringsbrott, åtalspunkten 1.1 (Mustafa Ayhan)

Mustafa Ayhan har varit styrelseledamot för Kayaft AB under den del av räkenskapsåret som åtalet för bokföringsbrott avser, och därmed under denna tid ansvarig för att bolagets bokföringsskyldighet fullgjorts i enlighet med lag. Det är utrett att grund- eller huvudbokföring inte har förts i Kayaft AB för den aktuella tidsperioden. De affärshändelser som enligt åklagaren skulle ha bokförts utgörs av ett fåtal transaktioner på bolagets affärskonto hos Nordea. Aktiekapitalet om 50 000 kr har satts in på kontot den 26 december 2018. Under tiden därefter och fram till den 26 augusti 2019, har i princip hela aktiekapitalet förbrukats genom dryga tiotalet uttag från kontot.

Ett aktiebolag är enligt bokföringslagen alltid bokföringspliktigt. I bokföringsplikten ingår att löpande bokföra samtliga affärshändelser som sker i verksamheten. Med affärshändelse avses alla förändringar i storleken och sammansättningen av ett företags förmögenhet som beror på företagets ekonomiska relationer med omvärlden, såsom in- och utbetalningar, uppkomna fordringar och skulder samt egna tillskott till och uttag ur verksamheten av pengar, varor eller annat (1 kap. 2 § bokföringslagen). Affärshändelserna ska bokföras så att de kan presenteras i registerordning (grundbokföring) och i systematisk ordning (huvudbokföring), vilket ska ske på sådant sätt att det är möjligt att kontrollera fullständigheten i bokföringsposterna och överblicka verksamhetens förlopp, ställning och resultat (5 kap. 1 § bokföringslagen).

Utgångspunkten är att alla transaktioner som sker på ett aktiebolags konto utgör bokföringspliktiga affärshändelser. Även om någon egentlig näringsverksamhet aldrig startades upp i Kayaft AB under den tid då Mustafa Ayhan var ansvarig för bokföringen, har bolaget varit skyldigt att föra grund- och huvudbok. Av Mustafa Ayhans egna uppgifter framgår att de uttag som gjorts från kontot på olika sätt varit hänförliga till uppstarten av den näringsverksamhet man avsåg att bedriva i bolaget, och det finns inte anledning att göra någon annan bedömning än att transaktionerna skulle ha bokförts löpande i grund- och huvudbok.

Några verifikationer avseende de bokföringspliktiga affärshändelserna har aldrig påträffats. Även om det skulle förhålla sig på det sättet att Mustafa Ayhan förvarat underlagen för transaktionerna på ett betryggande sätt under den tid han varit ansvarig för bokföringen, kan det enbart genom förekomsten av kontoutdrag och tillgång till icke numrerade verifikationer inte anses möjligt att överblicka rörelsens förlopp på det sätt som krävs enligt lag. Mot bakgrund härav och då de affärshändelser som inte bokförts avsett hela bolagets kapital, är huvudsakskriteriet uppfyllt med avseende på rörelsens förlopp. Mustafa Ayhan har således i objektivt hänseende gjort sig skyldig till bokföringsbrott. Frågan är därmed om han uppsåtligt eller i vart fall av oaktsamhet har åsidosatt bokföringsskyldigheten.

Det är ett strängt ansvar för bokföringen som åvilar en företrädare för en juridisk person som bedriver bokföringspliktig verksamhet. Att företrädaren själv saknar närmare kunskaper om bokföring kan i princip inte beaktas vid bedömningen av om bokföringsskyldigheten har åsidosatts uppsåtligt eller av oaktsamhet. Att den som är ansvarig för att bokföringsskyldigheten fullgörs i ett aktiebolag säger sig över huvud taget inte ha känt till att ett aktiebolag är

bokföringspliktigt, bör aldrig i sig kunna medföra bedömningen att företrädaren inte haft uppsåt till bokföringsbrott.

Mustafa Ayhan har varit medveten om att det i samband med bildandet av Kayaft AB skett en insättning på Kayaft AB:s konto hos Nordea av aktiekapitalet och att dessa medel därefter förbrukats genom ett antal av företrädarna verkställda betalningar och andra uttag från kontot. Mustafa Ayhan har vidare varit medveten om att grund- eller huvudbok inte alls har förts eftersom han varken gjort detta själv eller uppdragit åt annan att göra det. Att han må ha förlitat sig på andra personers besked om huruvida bokföringsplikt förelåg i ett skede då den avsedda verksamheten inte hade startats upp, kan inte medföra att han saknat erforderligt uppsåt. Mustafa Ayhan har således uppsåtligen åsidosatt bokföringsskyldigheten.

Om någon bokföring inte alls förekommit bör utrymmet för att betrakta ett bokföringsbrott som ringa vara synnerligen begränsat. I det fall brottet begåtts i ett aktiebolag torde det endast under mycket speciella omständigheter kunna rubriceras som ringa. I NJA 2007 s. 451 bedömde Högsta domstolen ett bokföringsbrott som varandes av normalgraden i ett fall som är mycket snarlikt det nu aktuella. Tingsrätten finner i det här fallet inte skäl att göra någon annan bedömning än att Mustafa Ayhan gjort sig skyldig till bokföringsbrott som inte är att bedöma som ringa. Han ska därmed dömas för bokföringsbrott.

Grova skattebrott och grovt bokföringsbrott, åtalpunkterna 1.2 (Samer Lilja och Osama Al Abed) och 2 (Marie Rubin, Mathias Eriksson och Per Söderqvist)

Har Kayaft AB eller Markanthus AB bedrivit verklig handel med VoIP?

Åklagarens åtal för skattebrott bestående i att oriktiga uppgifter om utgående och ingående moms lämnats i Kayaft AB:s och Markanthus AB:s deklARATIONER för kvartal 2, 3 och 4 2019 har sin grund i påståendet att någon handel avseende VoIP-tjänster inte alls skulle ha bedrivits av bolagen under perioden april-december 2019. Bolagen skulle således inte ha köpt eller sålt några VoIP-tjänster sinsemellan eller till eller från andra aktörer, utan det skulle röra sig om helt fiktiv handel.

Det finns ett flertal omständigheter som ger stöd för åklagarens påstående om att handeln med VoIP-tjänster varit helt fiktiv. Skatteverket har i sina omprövningsbeslut, främst beslutet avseende Markanthus AB, belyst ett flertal omständigheter som ger stark anledning ifrågasätta att handeln varit verklig. Åklagaren har lagt fram ytterligare utredning till stöd för att handeln varit fiktiv.

Vare sig Kayaft AB eller Markanthus AB hade tidigare använts för verksamhet med anknytning till telekom och saknade, såvitt framkommit, grundläggande förutsättningar för att ägna sig åt sådan verksamhet. Redan detta faktum gör att det framstår som högst osannolikt att bolagen helt plötsligt skulle påbörja handel med VoIP och inom loppet av nio månader komma att omsätta miljardbelopp.

Fram till slutet av augusti 2019 ägdes Kayaft AB av Mustafa Ayhan, som var en av två styrelseledamöter och styrelsens ordförande. Mustafa Ayhan har saknat kännedom om att någon verksamhet med VoIP, verklig eller fiktiv, skulle ha förekommit i Kayaft AB från början av april 2019 till dess att han sålde bolaget och utträdde ur styrelsen. Tingsrätten återkommer till frågorna om Osama Al Abeds och Samer Liljas roller i Kayaft AB och deras straffrättsliga ansvar. Här kan dock noteras att ingen av dem har sagt sig ha varit involverad i handel med VoIP under den tid då Osama Al Abed varit

registrerad som styrelseledamot i bolaget, dvs. från slutet av augusti 2019 till mitten av februari 2020. Om verklig handel förekommit i bolaget med deras vetenskap hade detta varit till deras fördel eftersom åtalen mot dem bygger på att sådan handel inte förekommit. Det kan redan här även noteras att allt tyder på att Osama Al Abed varit en så kallad målvakt, dvs. en person som med eller utan eget medgivande inträtt som företrädare för en juridisk person utan att faktiskt delta eller ha för avsikt att delta i driften av verksamheten.

Vare sig Marie Rubin, Mathias Eriksson eller Per Söderqvist har sagt sig ha haft någon kontakt med Mustafa Ayhan, Osama Al Abed eller Samer Lilja inför eller under den tid då handel med VoIP skulle ha skett mellan bolagen. Mathias Eriksson har sagt sig ha haft kontakt med en Rasmus Lyngemark, men någon person med det namnet har inte förekommit i någon formell roll i Kayaft AB. Det står enligt tingsrättens uppfattning helt klart att vare sig Mustafa Ayhan, Osama Al Abed eller Samer Lilja ägnat sig åt verklig handel med VoIP i Kayaft AB. Detta talar i sin tur med styrka för att Markanthus AB inte köpt in några verkliga VoIP-tjänster från Kayaft AB. En hypotes skulle vara att andra personer – som i och för sig inte varit behöriga att företräda Kayaft AB – skulle ha bedrivit verklig handel med VoIP i Kayaft AB:s namn. Vad syftet med ett sådant förfarande skulle vara framstår dock som högst oklart eftersom det är svårt att se vilken vinning någon skulle ha av det. Hade det varit fråga om verklig, vinstgivande handel, borde sådana personer ha nyttjat ett eget bolag och företrätt detta utåt.

Till det redovisade kommer ett flertal omständigheter som Skatteverket har berört i sina omprövningsbeslut samt ytterligare omständigheter som har lyfts fram av åklagaren. Under förundersökningen, samt inom ramen för Skatteverkets utredning, har gjorts så långtgående undersökningen som rimligen kan krävas av bolaget Intelligent Trinity Ltd, baserat i Hongkong. Inget har framkommit som tyder på att det bolaget har bedrivit någon verksamhet avseende

VoIP. Detta talar i sin tur starkt för att inte heller Markanthus AB bedrivit någon verklig handel med VoIP, eftersom en stor del av omsättningen skulle ha skett i förhållande till Intelligent Trinity Ltd. Det har inte framkommit hur Kayaft AB eller Markanthus AB skulle ha fått betalt för utförda VoIP-tjänster. Det enda konto som framkommit att Kayaft AB disponerat i Sverige är kontot i Nordea (som berörts under åtalspunkten 1.1) och där har några pengar hänförliga till handel med VoIP inte influtit. Marie Rubin, Mathias Eriksson och Per Söderqvist har pekat på handlingar rörande betalningstjänsterna GNE och Akirix samt på vissa inbetalningar till Markanthus AB:s bankkonto hos SEB som enligt noteringar ska härröra från dessa tjänster. Några underlag som visar vad de aktuella betalningarna har avsett har inte lagts fram i målet eller, såvitt framkommit, återfunnits under förundersökningen. Yvonne Rünell har i sitt vittnesmål också berättat att hon fick något kontoutdrag från en bank i Malaysia och att hon i övrigt vid ett flertal tillfällen efterfrågat underlag från Per Söderqvist för sin bokföring åt Markanthus AB avseende Akirix, men att hon aldrig fått några sådana. Vid Skatteverkets utredning av GNE har också framkommit att betalningslösningen, om den existerat över huvud taget, varit försedd med en beloppsspärr på sådan nivå att det framstår som svårförståeligt hur så stora betalningar som det rört sig om skulle vara möjliga att genomföra. Att de inblandade aktörerna på något sätt skulle ha kunnat kvitta köp och försäljning av VoIP sinsemellan, så att endast mindre nettobelopp per dag uppkommit, medför ingen annan bedömning. Det går slutligen inte att bortse ifrån att MTIC-bedrägerier med just VoIP förekommit i förundersökningar och domar vid ett flertal tillfällen.

Mot bakgrund av det redovisade, men även vid en samlad bedömning, är det enligt tingsrättens uppfattning styrkt att någon handel med VoIP inte har bedrivits vare sig i Kayaft AB eller Markanthus AB.

Har skattebrott begåtts i Kayaft AB eller Markanthus AB?

Eftersom tingsrätten har funnit utrett att det inte har förekommit någon verklig handel med VoIP i Kayaft AB eller Markanthus AB är det även styrkt att bolagen, på annat sätt än muntligen, har lämnat oriktiga uppgifter om utgående och ingående moms samt omsättning i sina deklarationer med de ungefärliga belopp som har angetts i åtalen och som preciserats närmare i avsnitten om deklarationerna och Skatteverkets omprövningsbeslut.

Frågan är om det vid tidpunkterna för ingivandet av respektive deklaration har förelegat fara för skatteundandragande.

Som framgått har bolagen i samtliga fall deklarerat högre belopp i utgående moms än ingående moms, varför bolagen enligt sina deklarationer haft att betala viss överskjutande utgående moms till staten. De tilltalade har gjort gällande att om man utgår ifrån att åklagarens påstående om fiktiv handel med VoIP är korrekt så har det likväl inte förelegat någon fara för skatteundandragande. Detta beror dels på att staten inte rimligen kan ha varit berättigad till inbetalningar av utgående moms belöpande på fiktiv handel, dels på att bolagen inte erhållit någon felaktig återbetalning från staten avseende överskjutande ingående moms.

Åklagaren har gjort gällande att fara för skatteundandragande förelegat redan med avseende på respektive bolags egen beskattning. Detta skulle ha sin grund i att bolagen varit betalningsskyldiga för den utgående moms som de redovisat i sina deklarationer. Genom att yrka avdrag för ingående moms, som räknats av mot den utgående momsen, har man orsakat fara för skatteundandragande med belopp som motsvarar den ingående momsen. Ytterst har dock enligt åklagaren ingivandet av deklarationerna medfört att man tillskapat ingående moms som inom ramen för brottsupplägget i form av ett MTIC-bedrägeri har flyttats framåt i den fiktiva handelskedjan. Således har fara för skatteundandragande

förelegat genom att ingående moms kunde komma att felaktigt tillgodoräknas eller återbetalas till *annan*.

Som redovisats i avsnittet om rättslig reglering gällde enligt vid aktuella tidpunkter tillämplig mervärdesskattelagstiftning att den som i en faktura anger att ett belopp utgör moms är betalningsskyldig för beloppet (1 kap. 1 och 2 e §§ ML). Numera finns en definition av ”felaktigt debiterad mervärdesskatt” i 2 kap. 12 § NML, såsom ett belopp som inte utgör mervärdesskatt enligt NML men som i en faktura eller liknande handling har betecknats som mervärdesskatt. Enligt 16 kap. 23 § NML är den som felaktigt debiterar mervärdesskatt på en faktura eller liknande handling betalningsskyldig till staten för beloppet.

Moms som har angetts i en faktura men inte har sin grund i någon verklig momspliktig försäljning anses som felaktigt debiterad mervärdesskatt och ska således likväl betalas in till staten. Skatteverket har med tillämpning av angivna bestämmelser i ML gjort samma bedömning gällande rättsläget i sina omprövningsbeslut mot Kayaft AB och Markanthus AB. Tingsrätten instämmer i den bedömning Skatteverket gjort av det vid aktuella tidpunkter gällande rättsläget, dvs. bolagen skulle kunna anses betalningsskyldiga för ingående moms trots att denna haft sin grund i fiktiv handel med VoIP.

Av det angivna följer inte med självklarhet att den som underlåter att deklarerat felaktigt debiterad moms eller deklarerar sådan moms och samtidigt framställer ett oriktigt yrkande om avdrag för ingående moms, gör sig skyldig till skattebrott. I hovrättspraxis som rört MTIC-bedrägerier har dock dömts för skattebrott bland annat för underlåtenhet att deklarerat felaktigt debiterad moms, där grunden för att debiteringen varit felaktig är att fakturorna inte avsett någon verklig momspliktig försäljning. Att bedöma ett dylikt förfarande som skattebrott kan inte heller anses stå i strid med ordalydelsen i 2 § skattebrottslagen

och därmed vara oförenligt med den straffrättsliga legalitetsprincipen. (Se bland annat Svea hovrätts dom i mål B 15272-22 och jfr NJA 2018 s. 704.)

I Markanthus AB har fakturor avseende VoIP som motsvarar den fiktiva handeln återfunnits. Dessa fakturor har av Markanthus AB bokförts i grund- och huvudbokföring. Som tingsrätten kommer att återkomma till har Markanthus AB:s företrädare varit delaktiga i eller tillåtit att bolaget utformat fakturor avseende av bolaget försåld VoIP med angivande av moms. Även om det inte är fullt utrett att dessa fakturor har skickats till Kayaft AB, Intelligent Trinity Ltd eller IGT General Trading AB, får det även vid en straffrättslig bedömning anses utrett att Markanthus AB i fakturor har angett att de i åtalet ungefärliga beloppen utgör moms och därmed varit betalningsskyldigt för den utgående moms som bolaget deklarerat. Redan av det skälet har skattebrott, genom ingivande av deklarationerna, begåtts i Markanthus AB på det sätt som anges i åtalspunkten 2.1.

När det gäller Kayaft AB är frågan om betalningsskyldighet för det som numera definieras som ”felaktigt debiterad mervärdesskatt” mer svårbedömd. Några fakturor ställda till Markanthus AB har aldrig påträffats hos Kayaft AB och bolaget har helt saknat bokföring. Att enbart lägga det faktum att fakturor som förespeglas vara utställda av Kayaft AB har påträffats och bokförts hos Markanthus AB till grund för slutsatsen att fakturorna också härrör från Kayaft AB på sådant sätt att bolaget varit betalningsskyldigt för den moms som anges i fakturorna, framstår som tveksamt med beaktande av det beviskrav som gäller i ett brottmål. Den bedömning som Skatteverket har gjort av bevisfrågor, med tillämpning av de principer för bevisbörda och beviskrav som gäller i ett skatteförfarande, kan inte utan vidare läggas till grund för tingsrättens bedömning i det här målet. Redan av angivna skäl finner tingsrätten att skattebrott inte kan anses ha begåtts i Kayaft AB genom att bolaget varit betalningsskyldigt för i

deklarationerna angiven moms och samtidigt yrkat avdrag för ingående moms som räknats av mot den utgående momsen.

Redan det faktum att det inte har förekommit någon verklig handel med VoIP talar med styrka för att både Kayaft AB och Markanthus AB har använts i ett brottsupplägg i form av ett MTIC-bedrägeri. De omständigheter kring den fiktiva handeln som tingsrätten tidigare har lyft fram, och de ytterligare omständigheter som Skatteverket har belyst i sina omprövningsbeslut, förstärker den bilden. Det finns ytterligare omständigheter som tingsrätten återkommer till vid bedömningen av de tilltalades medverkan och uppsåt. Men redan här kan konstateras att ingivandet av deklarationerna i Kayaft AB och Markanthus AB har utgjort led i ett brottsupplägg som gått ut på att skapa en hög ingående moms som flyttas framåt i en fiktiv handelskedja. Det sätt på vilket Kayaft AB och Markanthus AB har deklarerat för den fiktiva handeln med VoIP kan inte ha någon annan rimlig förklaring än att bolagen fungerat som missing trader/defaulting trader/cross invoicer, med syfte att en fiktiv ingående moms ska flyttas framåt till dess att ett annat skattesubjekt kan felaktigt tillgodoräkna sig den ingående momsen mot utgående moms eller få hela eller del av den ingående momsen återbetald till sig av staten.

Fara för skatteundandragande behöver inte bestå i fara för att det skattesubjekt för vilket den oriktiga uppgiften har lämnats undandrar sig att betala skatt, felaktigt tillgodoräknas skatt eller felaktigt får skatt återbetald till sig. Faran för skatteundandragande kan också avse att "annan" felaktigt tillgodoräknas skatt eller får skatt återbetald till sig. Detta följer av 2 § skattebrottslagen och ett påstående om det finns i åklagarens gärningsbeskrivningar. Att det kan utredas exakt hur och var ett sådant felaktigt tillgodoräknande eller återbetalning skulle komma att ske, kan inte krävas såsom farerekvisitet är utformat och har tillämpats i mål om skattebrott genom MTIC-bedrägerier. Tingsrätten finner mot

angiven bakgrund att det som utgångspunkt har förelegat fara för skatteundandragande såvitt gäller både Kayaft AB:s och Markanthus AB:s deklarationer.

De tilltalade har slutligen invänt att fara för skatteundandragande inte har förelegat eftersom Skatteverket har uppmärksammat bolagens deklarationer och inlett särskilda kontroller, vilka sedermera utmynnat i att bolagen nekats avdrag för ingående moms genom de av Skatteverket fattade omprövningsbesluten.

Tingsrätten finner inte att den invändningen har fog för sig. Det har som framgått fattats automatiska beslut i enlighet med bolagens deklarationer i samband med att dessa lämnats in. Det har sedan krävts särskilda åtgärder för att identifiera deklarationerna som eventuellt felaktiga, och en längre process hos Skatteverket för att ändra besluten. Omprövningsbesluten har föregåtts av bland annat förfrågningar till bolagen, egen utredning av Skatteverket och, i Markanthus AB:s fall, kontroller av de uppgifter som bolagen lämnat med anledning av förfrågningarna. Det kan också konstateras att Markanthus AB vid skriftväxlingen med Skatteverket har vidhållit att handeln med VoIP varit reell och korrekt, varför Skatteverket fått vidta mer långtgående utredning för egen del. Det synes snarast vara dylika situationer som lagstiftaren i förarbetena till skattebrottslagen har tagit som exempel på fall där fara för skatteundandragande är tillräckligt konkret (se under avsnittet om rättslig reglering). Det framstår också som förenligt med hur domstolarna har sett på fara för skatteundandragande i andra mål om MTIC-bedrägerier att bedöma frågan på det sättet.

Att Skatteverkets kontroller inletts innan samtliga deklarationer lämnats medför ingen annan bedömning än att fara för skatteundandragande förelegat med avseende på samtliga deklarationer från båda bolagen. Vid den bedömningen måste också beaktas att tingsrätten funnit styrkt att deklarationerna

ytterst syftat till att få skatt tillgodoräknad eller återbetald i senare led i ett brottsupplägg.

Sammanfattningsvis är det således styrkt att skattebrott har begåtts i Kayaft AB och Markanthus AB i enlighet med åtal. Redan med hänsyn till de betydande beloppen, men även på de övriga av åklagaren för respektive bolag angivna skälen, är brotten att bedöma som grova skattebrott.

Grovt bokföringsbrott

Mot bakgrund av de slutsatser som tingsrätten har dragit i fråga om skattebrott är det även utrett att Markanthus AB under perioden den 1 januari – 30 september 2019 har bokfört inköp av VoIP-tjänster från Kayaft AB om drygt 1,6 miljarder kr, trots att några verkliga inköp av sådana tjänster inte har skett. Att bokföra kostnader som inte har sin grund i verkliga affärshändelser kan utgöra bokföringsbrott. Det även står klart att huvudsakskriteriet är uppfyllt med avseende på rörelsens förlopp. Ett bokföringsbrott har således begåtts i enlighet med åtalet. Redan med hänsyn till det betydande beloppet, men även på de övriga av åklagaren angivna skälen, är brottet att bedöma som grovt bokföringsbrott.

De tilltalades ansvar

Osama Al Abed har varit registrerad som styrelseledamot för Kayaft AB under den aktuella brottstiden. Han har därmed varit formell företrädare för Kayaft AB vid tidpunkterna för ingivandet av brottsdeklarationerna.

Genom den skriftliga bevisningen är det klarlagt att Osama Al Abeds Bank-ID har använts för att signera samtliga tre brottsdeklarationer i Kayaft AB. Detta framgår till exempel såväl av de aktuella deklarationerna som av loggarna från

Skatteverket. Det kan dock inte konstateras att det är Osama Al Abed personligen som har gett in och signerat brottsdeklarationerna. Den tekniska bevisningen ger i stället mycket starkt stöd för att det är Samer Lilja som har signerat deklarationerna med Osama Al Abeds personuppgifter, vilket också är det som åklagaren främst lägger Samer Lilja till last som medverkan i skattebrott. Denna slutsats vinner även stöd av vad Samer Lilja har berättat samt av vad Osama Al Abed har berättat om hur han lånat ut sina bankuppgifter till Samer Lilja. Osama Al Abed kan därför inte anses för egen del ha lämnat de oriktiga uppgifterna i brottsdeklarationerna.

Frågan är då i första hand om Osama Al Abed, tillsammans och i samförstånd med Samer Lilja och eller/annan/andra, har låtit Samer Lilja lämna de oriktiga uppgifterna. Av den skriftliga utredningen samt av Osama Al Abeds och Samer Liljas egna uppgifter har främst följande framgått. Osama Al Abed har låtit Samer Lilja använda hans bankdosa för att skapa Bank-ID i hans namn. Det framgår att ett nytt Bank-ID i Osama Al Abeds namn skapades precis innan den första brottsdeklarationen lämnades in. Detta tyder förvisso på att Osama Al Abed har varit med på brottsupplägget genom att låta Samer Lilja använda hans Bank-ID i syfte att lämna in brottsdeklarationerna. Samtidigt har Osama Al Abed berättat att han ända sedan han kom till Sverige låtit Samer Lilja använda hans Bank-ID och inneha hans bankdosa. Samer Lilja skulle därmed ha kunnat skapa ett nytt Bank-ID utan att Osama Al Abed medverkat till detta.

Osama Al Abed har vidare uppgett att han inte känt till att han varit registrerad som ledamot i Kayaft AB eller att bolaget ens har existerat. Den uppgiften kan inte lämnas utan avseende. Uppgifterna får även stöd av vad Samer Lilja har berättat samt av den tekniska utredningen som visar att Samer Lilja disponerat Osama Al Abeds Bank-ID. Därtill är det ostridigt i målet att det inte är Osama Al Abed som har signerat det aktuella aktieöverlåtelseavtalet i målet, vilket också ger stöd för det Osama Al Abed har berättat. Åklagaren har inte genom den åberopade bevisningen motbevisat Osama Al Abeds uppgifter.

Eftersom Osama Al Abed ovetandes har satts in som styrelseledamot i Kayaft AB anser tingsrätten inte heller att han kan vara ansvarig för skattebrott som företrädare för bolaget genom att han underlåtit att agera mot skattebrotten (företrädaransvar/företagaransvar). Ett sådant ansvar hade under alla förhållanden krävt bevisning om uppsåt till själva skattebrotten.

Redan av angivna skäl kan det inte anses ställt utom rimligt tvivel att Osama Al Abed har agerat på det sätt som görs gällande enligt förstahandsyrkandet.

Vad gäller andrahandsyrkandet om medhjälp är det förvisso riktigt att Osama Al Abed har upplåtit sina personuppgifter och medverkat till att Samer Lilja har kunnat skapa Bank-ID i hans namn på sina telefoner. För att han ska kunna dömas för medhjälp krävs dock enligt tingsrätten i vart fall att det finns konkret bevisning utvisande att Osama Al Abed antingen gett Samer Lilja instruktioner eller uttryckligen tillåtit Samer Lilja att registrera honom som styrelseledamot i Kayaft AB. Därutöver krävs bevisning om att Osama Al Abed haft uppsåt som omfattar själva skattebrotten. Redan av det skälet att Osama Al Abed inte haft uppsåt till att han varit registrerad som styrelseledamot i bolaget kan inte heller yrkandet om ansvar för medhjälp bifallas.

Mot bakgrund av ovan ska åtalet mot Osama Al Abed ogillas i dess helhet.

Genom den tekniska bevisningen och även genom vad Samer Lilja själv har berättat är det klarlagt att han har signerat var och en av de tre brottsdeklarationerna i Kayaft AB. Samer Lilja har skapat ett Bank-ID i Osama Al Abeds namn på sina egna telefoner och sedan använt dessa uppgifter för att ge in och signera momsdeklarationerna. Det har inte påståtts att Samer Lilja har upprättat underlaget för momsdeklarationerna. Genom att Samer Lilja har signerat de tre brottsdeklarationerna har han medverkat till att osanna uppgifter har lämnats genom momsdeklarationerna i Kayaft AB, vilket har lett till fara för skatteundandragande.

Samer Lilja har berättat att hans tanke var att köpa Kayaft AB för att Osama Al Abed skulle använda det som bolag för en biltvätt. Han såg också till att Osama Al Abed var den som sattes in som formell företrädare i bolaget. Genom bevisningen i målet är det emellertid klarlagt att Osama Al Abed inte har varit aktiv i bolaget. Av den skriftliga bevisningen samt av Samer Liljas uppgifter framgår i stället att det är Samer Lilja som har vidtagit åtgärder för bolagets räkning med Osama Al Abeds Bank-ID under perioden som Osama Al Abed varit registrerad som ledamot. Samer Lilja har gett in deklarationerna och ändrat uppgifter hos Bolagsverket. Han var också den som faktiskt "förvärvade" Kayaft AB och sedermera, i februari 2020, medverkade till att skriva över bolaget på personer som inte hade för avsikt att utöva någon verksamhet i eller reell kontroll över bolaget. Genom sitt agerande har Samer Lilja utövat faktisk ledning och haft ett bestämmande inflytande över bolaget. Samer Lilja får därför anses ha varit faktisk företrädare för Kayaft AB vid tidpunkten för de aktuella brottsdeklarationerna. Detta gäller även om det jämte honom troligen har funnits andra, i målet okända personer, som utövat ett bestämmande inflytande över bolaget.

Mot angiven bakgrund finner tingsrätten att Samer Lilja i objektivt hänseende har gjort sig skyldig till grovt skattebrott genom att som faktisk företrädare lämna oriktiga uppgifter i deklarationerna för Kayaft AB. Frågan är om Samer Lilja har haft uppsåt till det som görs gällande.

Utredningen i målet ger starkt stöd för att Samer Lilja måste ha haft insikt om att de åtgärder han vidtagit i Kayaft AB utgjorde ett led i ett brottsupplägg som gick ut på att på något sätt undandra det allmänna skatt. Han har varit medveten om att ingen faktisk verksamhet bedrevs i Kayaft AB vid tidpunkten för brottsdeklarationerna. Han har trots det signerat brottsdeklarationer där Kayaft AB i var och en av deklarationerna påstås ha haft en omsättning på hundratals miljoner kr per kvartal. Samer Lilja har själv lämnat en ordrik berättelse om varför han förvärvade bolaget åt Osama Al Abed och om de

åtgärder han har vidtagit i bolaget. Han har själv berättat att han fått instruktioner av andra okända personer, vilka han inte har kunnat namnge med säkerhet, om att gå in och göra rutinhandlingar på Skatteverket. Han har vidare berättat att han inte har vetat vad han skrev på.

Enligt tingsrättens bedömning framstår Samer Liljas förklaringar som tämligen osannolika, framför allt då han själv har berättat att han haft lång erfarenhet av att driva bolag inom flera branscher under en längre tid innan den i målet aktuella tidsperioden. Att han haft sådan erfarenhet framgår även av den skriftliga bevisningen. Även om Samer Lilja inom ramen för sitt tidigare företagande haft någon annan person som skött det administrativa måste han åtminstone ha haft viss kunskap och erfarenhet av vad som krävs av en företagare gällande sådant som momsredovisning. Hans förklaring om att han gått in på Skatteverket och signerat enligt instruktion endast i syfte att Kayaft AB i formellt hänseende skulle överföras till Osama Al Abed framstår i sig inte som särskilt trovärdig. Det är svårförståeligt vad som skulle göras hos Skatteverket för att ett bolag skulle kunna övergå till en annan person och varför det skulle krävas åtgärder vid ett flertal tillfällen under en längre tidsperiod. Särskilt märklig blir förklaringen mot bakgrund av att den sista av deklARATIONerna har signerats några dagar efter att Samer Lilja signerat den ändringsanmälan till Bolagsverket enligt vilken Meerna Al-Nablssi inträtt som styrelseledamot i Kayaft AB och Osama Al Abed avträtt. Vid den tidpunkten skulle också aktierna enligt ett bolagsstämmoprotokoll ha överlåtits till Meerna Al-Nablssi, varför det inte längre kan ha funnits något intresse av att signera handlingar för att slutföra en överlåtelse av Kayaft AB till Osama Al Abed.

Samer Lilja måste ha förstått vad han signerade, även om det inte var han som tog fram själva underlaget för deklARATIONerna. Han måste också ha förstått att uppgifterna var oriktiga med hänsyn till hur stora belopp som angivits i deklARATIONerna och mot bakgrund av att det inte bedrevs någon verksamhet i

Kayaft AB. Tingsrätten anser således att de uppgifter som Samer Lilja har lämnat inte är sådana att de förtar värdet av den övriga bevisningen.

Vid en sammanvägd bedömning anser tingsrätten att det är ställt utom rimligt tvivel att Samer Lilja åtminstone haft insikt om att hans agerande utgjort ett led i det brottsupplägg som gått ut på att undandra staten stora belopp avseende moms. Att han haft insikt om brottsupplägget i detalj eller hela vidden av sitt agerande i skattehänseende är inte ett krav för uppsåt till skattebrott. Han har således agerat med för straffansvar erforderligt uppsåt.

Tingsrätten bedömer sammanfattningsvis att Samer Lilja uppsåtligen har medverkat till grovt skattebrott på det sätt som görs gällande i åtalet. Samer Lilja ska därför dömas för tre fall av grovt skattebrott i enlighet med åtalet.

Mathias Eriksson och Per Söderqvist har i objektivt hänseende tillsammans hanterat den fiktiva handeln med VoIP i Markanthus AB, vilket har utmynnat i att oriktiga uppgifter lämnats in till Skatteverket genom de tre brottsdeklarationerna. Således ger utredningen stöd för att de tillsammans i vart fall har befattat sig med osanna avtal och fakturor samt andra underlag genom vilka den fiktiva handeln dokumenterats. De har tillsammans försett bokföringsbyrån med de fakturor och andra underlag som sedan bokförts samt gett bokföringsbyrån vissa instruktioner om hur bokföringen av dessa skulle göras. Det är förvisso främst Per Söderqvist som har skött det som rört bokföringen, men även Mathias Eriksson har varit involverad i bokföringen av VoIP-handeln, inte minst genom att förmedla kontakten mellan Per Söderqvist och bokföringsbyrån samt genom att själv ha viss löpande kontakt med bokföringsbyrån i fråga om bokföringen. Såvitt gäller Per Söderqvist finns det chattar som ger stöd för att han rent konkret också varit involverad i utformningen av osanna fakturor som sedan lämnats till bokföringsbyrån för bokföring.

Det står klart att det är Marie Rubin som med sitt Bank-ID har signerat de två första brottsdeklarationerna, för kvartal 2 och 3 2019. Såvitt gäller kvartal 2

hade Yvonne Rünell, såsom deklaraionsombud för Markanthus AB, redan signerat en deklaration som hon tagit fram baserat på bokföringen för enbart byggverksamheten i bolaget. Någon har sedan ändrat i deklarationen, varefter Marie Rubin den 2 september 2019 signerat den ändrade deklarationen. Även för kvartal 3 har det först getts in en deklaration, som signerats av Marie Rubin den 18 november 2019. Sedan har ändringar gjorts i denna och Marie Rubin har signerat även den ändrade deklarationen den 20 november 2019. I fråga om den tredje deklarationen, för kvartal 4 2019, är det ostridigt att denna tagits fram av Yvonne Rünell på basis av bokföringen av den fiktiva VoIP-handeln under kvartal 4, getts in av henne och därefter signerats av henne den 21 februari 2020.

Tingsrätten finner inte anledning att ifrågasätta Yvonne Rünells under ed lämnade uppgifter om att hon inte gjort ändringarna i deklarationen för kvartal 2 samt inte skapat deklarationen, eller gjort några ändringar i denna, för kvartal 3. Ingen av de hörda personerna har gjort gällande att Marie Rubin själv tagit fram eller gjort ändringar i deklarationer innan hon signerat dessa. Av Mathias Erikssons, Per Söderqvists och Yvonne Rünells uppgifter att döma hade Marie Rubin under alla förhållanden inte sådan insikt i VoIP-handeln att hon kan ha fört in några uppgifter i deklarationerna. Rimligen återstår då endast att Mathias Eriksson eller Per Söderqvist gjort detta. Utifrån hur de båda fördelat arbetsuppgifterna sinsemellan, vad Yvonne Rünell har berättat om sina löpande kontakter med dem, samt vad som i övrigt framkommit genom främst de chattar som åberopats, framstår det närmast som uteslutet att Per Söderqvist *inte* varit delaktig i att skapa de två deklarationerna. Det går däremot inte att dra slutsatsen att Mathias Eriksson varit delaktig i framtagandet av de två första brottsdeklarationerna. Såvitt gäller den tredje deklarationen är det, som framgått, klart att vare sig Mathias Eriksson eller Per Söderqvist skapat eller signerat denna.

Det framstår, oavsett deras medverkan i övrigt, som tveksamt om Mathias Eriksson eller Per Söderqvist – med tillämpning av brottsrekvisiten i 2 § skattebrottslagen; ”den som på annat sätt än muntligen [...] lämnar oriktig uppgift” – för egen del i objektivet hänseende kan vara att bedöma som gärningsmän såvitt gäller ingivandet av brottsdeklarationerna. När en deklaration med oriktiga uppgifter lämnas digitalt till Skatteverket måste det anses vara den som faktiskt signerar deklarationen med Bank-ID eller annan elektronisk signatur som utför själva handlingsdeliktet i brottet, dvs. är ”den som [...] lämnar oriktig uppgift”. Skattebrott anses förvisso kunna begås av annan än skattesubjektet eller företrädare för skattesubjektet. Det har sagts att varje person som lämnar oriktig uppgift kan dömas som gärningsman, således även den som lämnar uppgift till ledning för fastställande av annans skatt. Men frågan är om skattebrott i en juridisk person, fränsett om det rör sig om ett företrädaransvar, kan begås av annan person än den som faktiskt lämnar den oriktiga uppgiften till myndigheten. Motsvarande frågeställning uppkommer även i fråga om aktiva bokföringsbrott; dvs. kan, utöver företrädare för en juridisk person, annan än den som för in felaktiga uppgifter i bokföringen för en juridisk person vara att bedöma som gärningsman i fråga om bokföringsbrott med tillämpning av principerna om medgärningsmannaskap?

Någon klar praxis från Högsta domstolen synes inte finnas beträffande de aktuella frågorna. Närmast till hands ligger att Mathias Eriksson eller Per Söderqvist kan vara att bedöma som gärningsmän i fråga om skattebrott eller bokföringsbrott endast om de varit faktiska företrädare för Markanthus AB när brottsdeklarationerna getts in. I annat fall får deras agerande i objektivet hänseende bedömas som medhjälp till grovt skattebrott och medhjälp till grovt bokföringsbrott.

Det avgörande för om en person är att bedöma som faktisk företrädare är om denne faktiskt utövar ett bestämmande inflytande över den juridiska personens

verksamhet. Det är alltså inte tillräckligt att han eller hon, på grund av aktieägarande eller annat förhållande, har möjlighet att utöva inflytande i den juridiska personen. Det är inte heller tillräckligt att personen, på grund av firmateckningsrätt eller fullmakt, har behörighet att binda den juridiska personen mot utomstående. Det hindrar inte att omständigheter av det angivna slaget i ett enskilt fall kan utgöra indikationer på att personen faktiskt utövar ett bestämmande inflytande. (Se främst NJA 2017 s. 690.)

Mathias Eriksson har vidgått att han varit faktisk företrädare för Markanthus AB i det skede då den fiktiva VoIP-handeln påbörjats och sedan bedrivits. Att så varit fallet vinner även stöd av övrig utredning, bland annat de uppgifter som Marie Rubin och Yvonne Rünell har lämnat. En person torde antingen vara eller inte vara faktisk företrädare för ett aktiebolag. Att, som Mathias Eriksson hävdar, man skulle kunna vara att bedöma som faktisk företrädare med avseende på viss del av bolagets verksamhet men inte på annan del synes inte förenligt med den rättspraxis som finns på området. Till yttermera visso har tingsrätten funnit att Mathias Eriksson varit involverad i den fiktiva VoIP-handeln i stor utsträckning. Han är därmed under alla förhållanden att bedöma som faktisk företrädare med avseende på hela bolagets verksamhet. Han kan därmed, under förutsättning att han haft erforderligt uppsåt, dömas som gärningsman såväl i fråga om grovt skattebrott som grovt bokföringsbrott.

Per Söderqvist har haft den kanske mest framträdande rollen i den fiktiva VoIP-handeln. Han har rent faktiskt haft det huvudsakliga ansvaret för bokföringen av de osanna fakturorna och någon annan slutsats än att det är han som tagit fram de två första brottsdeklarationerna kan inte dras. Detta skulle kunna tala för ett faktiskt företrädarskap. Men å andra sidan har han inte haft någon som helst formell behörighet att företräda bolaget i förhållande till utomstående, har inte ägt aktier i bolaget eller, såvitt framkommit, fattat några beslut avseende inriktningen på bolagets verksamhet. Att den fiktiva VoIP-

handeln skulle bedrivas i Markanthus AB var, såvitt framkommit, ytterst Mathias Erikssons beslut eftersom han i praktiken drev bolaget. Tingsrätten finner inte styrkt att Per Söderqvist varit faktisk företrädare. Hans agerande kan därmed inte bedömas som brott i gärningsmannaskap utan får, under förutsättning av uppsåt, i stället bedömas som medhjälp.

Marie Rubin har varit formell företrädare för Markanthus AB under hela brottsperioderna. Hon har gett in de två första brottsdeklarationerna och kan dömas för grovt skattebrott om hon haft uppsåt till att uppgifterna i deklARATIONERNA varit oriktiga. Att Marie Rubin vidtagit några andra konkreta åtgärder som enligt åklagaren utgjort led i skattebrotten eller bokföringsbrottet är inte styrkt. Det har i hennes namn signerats osanna avtal avseende den fiktiva VoIP-handeln. Hon har dock förnekat att det är hon som signerat dessa eller att hon tillåtit annan att signera dessa. Mathias Eriksson har uppgett att det är han som i förekommande fall signerat med Marie Rubins namnteckning, vilket tingsrätten har funnit utgöra en del i hans medverkan. Att detta också skett utan Marie Rubins samtycke är inte motbevisat. Som tingsrätten uppfattat åklagaren görs det inte gällande att undertecknandet av avtal för "Akirix" varit ett led i brottsligheten. Marie Rubin bör emellertid under alla förhållanden kunna dömas för grova skattebrott, i fråga om samtliga deklARATIONER, och grovt bokföringsbrott, som gärningsman, om hon haft uppsåt till att VoIP-handeln varit fiktiv, att fiktiva inköp bokförts i bolaget samt att oriktiga uppgifter lämnats till Skatteverket med fara för skatteundandragande. Detta följer om inte annat av hennes straffrättsliga företrädaransvar.

När det så gäller uppsåtet hos Marie Rubin, Mathias Eriksson och Per Söderqvist gör tingsrätten följande överväganden.

Marie Rubin har själv vidgått att hon under sommaren 2019 fått information om att handel med VoIP bedrevs i Markanthus AB och vad det på ett

övergripande plan handlade om, men uppgett att hon inte tagit del i verksamheten eller fått så mycket ytterligare information om den, annat än att hon behövde skriva på avtal för "Akirix", vilket hon gjorde. Det finns vissa omständigheter som talar för att Marie Rubin varit mer aktiv och haft större insikt i VoIP-handeln än hon velat tillstå. Hon har under brottsperioderna bland annat vid ett större antal tillfällen varit inloggad mot bolagets skattekonto och vid ett tillfälle registrerat och sedan avregistrerat Mathias Eriksson som extern firmatecknare. Detta i sig kan dock inte läggas till grund för slutsatsen att hon haft uppsåt – insikts- eller likgiltighetsuppsåt – i fråga om att handeln med VoIP varit fiktiv och att uppgifterna i deklARATIONERNA varit oriktiga. Marie Rubin har förvisso inte vidtagit några kontroller avseende VoIP-handeln eller några särskilda kontroller innan hon signerat de två brottsdeklARATIONERNA, men det måste i det avseendet beaktas att beslutet om att bolaget skulle handla med VoIP tagits av Mathias Eriksson, som hon haft anledning att lita på, samt att hon litat på bokföringsbyrån som hon haft ett långvarigt samarbete med. Det leder för långt att tillskriva Marie Rubin ett likgiltighetsuppsåt.

Marie Rubin har emellertid känt till att bolaget ägnat sig åt en verksamhet som man tidigare inte ägnat sig åt och som Mathias Eriksson saknade tidigare kunskaper om. Hon måste också ha känt till att detta medförde att bolaget hade en väldigt hög omsättning. Trots detta har hon inte vidtagit några egna initiala kontroller eller löpande hållit kontakten med Mathias Eriksson eller bokföringsbyrån. Hade hon haft kontakt med bokföringsbyrån hade hon rimligen fått kännedom om att Yvonne Rünell hade problem att få de underlag hon behövde och svårt att få siffrorna i bokföringen att gå ihop, vilket i så fall borde ha lett till åtgärder från Marie Rubins sida. Tingsrätten finner att Marie Rubin, som företrädare för Markanthus AB, har brustit i sitt kontrollansvar och i vart fall varit oaktsam i förhållande till att det förekommit felaktiga uppgifter i bolagets bokföring under det aktuella räkenskapsåret. Hon har också varit oaktsam i förhållande till att felaktigheterna avsett högst betydande belopp.

Såvitt gäller Marie Rubin ska sammanfattningsvis åtalet för skattebrott ogillas. Hon ska dock dömas för bokföringsbrott. Även om bokföringsbrottet begåtts av oaktsamhet finns det förutsättningar att bedöma det som grovt brott med hänsyn till det betydande beloppet samt att Marie Rubin visat en tämligen hög grad av oaktsamhet (jfr Svea hovrätts dom i mål B 16217-23 och Hovrättens för Västra Sverige dom i mål B 5028-13).

Tingsrätten har i huvuddrag redogjort för Mathias Erikssons och Per Söderqvists agerande med avseende på den fiktiva handeln med VoIP. Bevisläget är sådant att det vid bedömningen av deras uppsåt närmast blir en fråga om deras egna uppgifter, och vad de i övrigt har lagt fram, är sådana att det förtar värdet av den bevisning som talar för att de uppsåtligen deltagit i ett brottsupplägg som syftat till att undandra staten stora belopp i moms.

Överbevisade om att handeln med VoIP varit fiktiv går Mathias Erikssons och Per Söderqvists förklaringar i huvudsak ut på att annan eller andra personer i sådant fall har vilselett dem att tro att de genom Markanthus AB ägnat sig åt reell handel med VoIP. Den person som i första hand skulle ha vilselett dem är Johan Rossi, en person som i och för sig existerar och såvitt framkommit är föremål för utredningar om skattebrott i form av MTIC-bedrägerier. Han skulle ha introducerat dem i VoIP-handeln och försett dem med alla de kontakter som krävdes för att starta upp och bedriva handel med VoIP. Utan att gå närmare in på frågan om Johan Rossis delaktighet utan att han är åtalad i målet, kan det i och för sig konstateras att det finns meddelanden mellan en person som ska vara Johan Rossi och Per Söderqvist. Dessa meddelanden handlar om handel med VoIP i Markanthus AB. Det går av dessa meddelanden dock inte att dra några slutsatser innebärande att Per Söderqvist eller Mathias Eriksson blivit vilseledda. Det finns vidare vissa meddelanden och annan teknisk bevisning som starkt indikerar att i vart fall Per Söderqvist varit införstådd med att det

rört sig om fiktiv handel och ett brottsupplägg. En diskussion mellan honom och en annan person indikerar ganska tydligt att man ägnar sig åt att upprätta osanna fakturor. Vidare har fakturor som är identiska med vissa av de osanna fakturorna från Kayaft AB påträffats vid digitala beslag hos Per Söderqvist, vilket tyder på att man haft beredskap för att använda sig av andra bolag i ett brottsupplägg.

Mathias Erikssons och Per Söderqvists uppgifter om hur och varför de börjat arbeta tillsammans i Markanthus AB och hur de blivit invigda i VoIP-handeln, framstår också som märkliga. Beröringspunkterna mellan dem framstår som oklara och det framstår som märkligt att Per Söderqvist, givet hans egen beskrivning av sin stora och meriterande erfarenhet, skulle börja jobba gratis för Markanthus AB. Förklaringen om ett framtida eventuellt deläggande i bolaget medför ingen annan bedömning. Ingen av de tilltalade hade någon tidigare erfarenhet av telekom och Mathias Eriksson saknade annan erfarenhet av företagande än från byggbranschen, en bransch som inte har några beröringspunkter med telekom. Det är svårt att se vilka synergieffekter, för att använda Mathias Erikssons ord, som skulle föreligga mellan byggverksamhet och VoIP-handel.

Både Mathias Eriksson och Per Söderqvist har haft svårt att beskriva vad VoIP-handeln egentligen gick ut på och framför allt hur man faktiskt fick betalt för den och, inte minst, kunde närmare kontrollera att man fick korrekt betalt. Det synes också vara ett massivt arbete som skulle utföras av den så kallade "NOC". Genom den funktionen skulle ju i princip hela handeln med VoIP, inbegripet betalningarna mellan de olika aktörerna, skötas. Trots detta skulle Markanthus AB bara ha betalat något mindre belopp för de tjänster som "NOC" utfört i fråga om en omsättning på miljardbelopp. Det framstår också som märkligt att ett bolag skulle kunna gå in i en bransch med den höga omsättning som det handlat om utan att göra några initiala investeringar. Om

det så endast handlat om att man skulle få tillgång till en så kallad switch, så måste detta rimligen ha inneburit någon investeringskostnad. Det framstår slutligen som märkligt att några närmare kontroller inte utförts av Kayaft AB, som varit Markanthus AB:s huvudsakliga leverantör av VoIP-tjänster. Några kontakter mellan Mathias Eriksson eller Per Söderqvist och Mustafa Ayhan eller Osama Al Abed ska inte ha förekommit. I stället har i förhören nämnts att man haft kontakter med Kayaft AB genom personer som helt saknat formell behörighet att företräda det bolaget.

Tingsrätten finner mot bakgrund av det redovisade, samt vid en samlad bedömning, styrkt att Mathias Eriksson och Per Söderqvist har varit införstådda med det aktuella brottsupplägget och inte endast blivit vilseledda av annan eller andra. De har därför haft uppsåt till grova skattebrott och grovt bokföringsbrott i enlighet med åtalet. Mathias Eriksson ska bedömas som gärningsman medan Per Söderqvist ska dömas för medhjälp till brotten.

Näringsförbud

Enligt 4 § lagen om näringsförbud gäller att den som har grovt åsidosatt sina skyldigheter i näringsverksamheten och därvid har gjort sig skyldig till brottslighet som inte är ringa, ska meddelas näringsförbud, om ett sådant förbud är påkallat från allmän synpunkt.

Vid bedömningen av om näringsförbud är påkallat från allmän synpunkt ska rätten enligt 8 § första stycket lagen om näringsförbud särskilt ta hänsyn till om åsidosättandet har varit systematiskt, syftat till betydande vinning, orsakat eller varit ägnat att orsaka betydande skada, eller näringsidkaren tidigare har dömts för brott i näringsverksamhet. Enligt 8 § andra stycket gäller att om den mot vilken ett yrkande om näringsförbud riktas har gjort sig skyldig till brott i näringsverksamheten och det för brottet inte är föreskrivet lindrigare straff än

fängelse i sex månader, ska näringsförbud anses påkallat från allmän synpunkt, om inte särskilda skäl talar mot det.

Enligt 3 § lagen om näringsförbud får den som har gjort sig skyldig till brottslighet i ett aktiebolags näringsverksamhet meddelas näringsförbud om personen antingen varit ledamot eller suppleant i styrelsen eller verkställande direktör eller vice verkställande direktör. Näringsförbud kan även meddelas om den som gjort sig skyldig till brottsligheten har utövat ledningen av den aktuella näringsverksamheten i aktiebolaget. Det torde stå klart att med det sistnämnda avses den som varit faktisk företrädare för aktiebolaget i den bemärkelse som avses vid den straffrättsliga bedömningen av skuldfrågorna.

Mot angiven bakgrund ska Samer Lilja, Marie Rubin och Mathias Eriksson meddelas näringsförbud om inte särskilda skäl talar mot det. Längden på förbuden bestäms, med beaktande av de straffvärden tingsrätten bedömer att brotten har (se nedan under påföljdsfrågorna), till fem år för Samer Lilja, tre år för Marie Rubin och sju år för Mathias Eriksson. Näringsförbuden ska gälla omedelbart.

Det finns däremot inte förutsättningar att meddela Per Söderqvist näringsförbud eftersom tingsrätten inte funnit utrett att han varit faktisk företrädare för Markanthus AB under brottstiden. Yrkandet om näringsförbud mot honom ska därmed avslås.

Påföljdsfrågorna

Mustafa Ayhan är ostraffad. Annat har inte framkommit än att han lever under ordnade förhållanden med arbete och bostad. Straffvärdet för bokföringsbrottet ligger på någon månads fängelse. Varken straffvärdet eller brottets art utgör

skäl för fängelse. Påföljden ska i stället bestämmas till villkorlig dom. Det har nu gått över fem år sedan brottet begicks, vilket beror på att bokföringsbrottet har utretts tillsammans med de övriga brott som prövats i denna dom. Hade så inte skett skulle åtalet mot Mustafa Ayhan rimligen ha prövats för länge sedan. Den långa handläggningstiden och sena lagföringen utgör särskilda skäl att inte förena den villkorliga domen med dagsböter.

Samer Lilja dömdes i augusti 2021 för bokföringsbrott och försvårande av skattekontroll till villkorlig dom med dagsböter. I övrigt förekommer han inte med något av betydelse i belastningsregistret. Han döms nu för tre fall av grovt skattebrott. Straffvärdet är högt med hänsyn främst till de betydande belopp som de oriktiga uppgifterna har avsett. Det är vidare som utgångspunkt försvårande att Samer Lilja har använt en annan persons identitet för att sätta in denne som företrädare för ett aktiebolag som använts i ett brottsupplägg, vilket ådragit bolaget och företrädaren skatteskulder på mycket stora belopp. Även om tingsrätten frikänner Osama Al Abed kan man vid straffvärdebedömningen avseende Samer Lilja likväl inte utgå ifrån att Osama Al Abeds Bank-ID använts helt utan dennes medgivande. Samer Lilja har signerat de tre brottsdeklarationerna men har av allt att döma likväl haft en underordnad roll vid användningen av Kayaft AB i brottsupplägget. Tingsrätten finner att straffmättningsvärdet, med visst beaktande av att han meddelas näringsförbud och med beaktande av bestämmelsen i 34 kap. 2 § brottsbalken (nyupptäckt brott i förhållande till tidigare dom), ligger på fyra års fängelse. Något alternativ till ett fängelsestraff finns inte med hänsyn till det höga straffvärdet.

Marie Rubin dömdes i maj 2023 för bokföringsbrott till villkorlig dom med 75 timmars samhällstjänst. Alternativstraffet angavs följaktligen till fängelse i två månader. I övrigt förekommer inget av betydelse i belastningsregistret och hon lever under ordnade förhållanden med arbete och bostad. Hon döms nu för grovt bokföringsbrott. Eftersom det rör sig om oaktsamt bokföringsbrott ligger

straffvärdet, trots de höga belopp som bokförts felaktigt, omkring straffminimum på sex månaders fängelse. För grovt bokföringsbrott gäller en presumtion för att påföljden ska bestämmas till fängelse. Även för Marie Rubins del finns det visst utrymme att vid påföljdsbestämningen beakta den långa tid som gått sedan brottet begicks. Påföljden kan därmed bestämmas till villkorlig dom med samhällstjänst. Eftersom det rör sig om nyupptäckt brott i förhållande till den villkorliga domen med samhällstjänst från 2023 ska – med tillämpning av 34 kap. 2 § brottsbalken – det totala antalet timmar samhällstjänst bestämmas till 100 och alternativstraffet anges till tre månaders fängelse.

Mathias Eriksson förekommer med ett antal avsnitt i belastningsregistret men dessa saknar numera betydelse för påföljdsfrågan. De tre grova skattebrott och det grova bokföringsbrott han nu döms för har ett högt straffvärde. Även om Mathias Eriksson inte själv signerat någon av brottsdeklarationerna har han genom sitt agerande i Markanthus AB inom ramen för brottsupplägget haft en mer framträdande roll än den som Samer Lilja haft i Kayaft AB. Med visst beaktande av att han meddelas näringsförbud ligger straffmättningsvärdet på fem års fängelse. Något alternativ till ett fängelsestraff finns inte med hänsyn till det höga straffvärdet.

Per Söderqvist dömdes i maj 2022 för skattebrott vid tre tillfällen. Svea hovrätt överprövade en dom som tingsrätten meddelat i december 2020. Påföljden bestämdes till villkorlig dom med 75 timmars samhällstjänst. I övrigt förekommer inte något av betydelse i belastningsregistret. Per Söderqvist döms nu för medhjälp till tre fall av grovt skattebrott och medhjälp till grovt bokföringsbrott. Att han döms för medhjälp ger inte anledning att bedöma straffvärdet som lägre än straffvärdet för Mathias Erikssons medverkan i brottsligheten. Men det finns inte heller skäl att bedöma straffvärdet som högre. Något alternativ till ett fängelsestraff finns inte på grund av det höga straffvärdet. Med visst beaktande av bestämmelsen i 34 kap. 2 § brottsbalken bestäms fängelsestraffet till fem år.

Reseförbud/anmälningsskyldighet

Tingsrätten har den 20 november 2024 avslagit ett yrkande om att häkta Per Söderqvist i avvaktan på att domen meddelas. Det finns alltjämt inte tillräckliga skäl att häkta honom, om han i stället åläggs reseförbud även fortsättningsvis.

Mathias Eriksson och Per Söderqvist är alltjämt ålagda reseförbud. Det finns skäl att de ska vara ålagda reseförbud till dess att domen vinner laga kraft mot var och en av dem. Av tekniska skäl utformas domslutet i denna del så att de meddelas reseförbud (inte *fortsatta* reseförbud). De ska även åläggas anmälningsskyldighet.

Åklagaren ges rätt att meddela undantag från reseförbud och anmälningsskyldighet.

Försvrarersättningar och övriga frågor

Åklagaren har förelagts att yttra sig över samtliga kostnadsräkningar från de offentliga försvararna. Åklagaren har anfört att hon inte har några synpunkter på skäligheten i den angivna nedlagda arbetstiden såvitt gäller advokaterna Jens Sjölungs, Jonas Granfelts, Johan Åkermarks och Carl-Johan Allanssons kostnadsräkningar. Tingsrätten delar den uppfattningen och har inte heller några synpunkter på angiven tidsspillan eller utlägg. De angivna advokaterna tillerkänns därmed ersättning i enlighet med sina kostnadsräkningar.

Såvitt gäller advokaten Max Ahlgrens anspråk har åklagaren anfört att tidsåtgången för arbete framstår som hög utifrån uppdragets art och omfattning samt

mot bakgrund av att flera av de andra försvararna enligt åklagarens uppfattning haft mer krävande uppdrag men begärt ersättning för betydligt mindre tid.

Advokaten Ahlgren har begärt ersättning för nedlagd arbetstid om cirka 312 timmar enligt ordinarie timkostnad samt för fyra timmars arbete på jourtid. De tidigare nämnda advokaterna har vid en jämförelse lagt ned mellan cirka 185 timmars och 224 timmars arbete enligt ordinarie timkostnad. Mot angiven bakgrund och med beaktande av uppdragets art och omfattning framstår över 300 timmar som väl mycket tid. Tingsrätten finner att advokaten Ahlgren är skäligen tillgodosedd med ersättning för 250 timmars arbete enligt ordinarie timkostnadsnorm samt i övrigt enligt kostnadsräkningen.

Advokaten Michael Wandy Karlsson har begärt ersättning för 65 timmars arbete för försvaret av Mustafa Ayhan. Åklagaren har anfört att tidsåtgången framstår som väl hög utifrån uppdragets art och omfattning. Enligt åklagaren är det naturligt att tidsåtgången varit avsevärt högre än annars vid ett bokföringsbrott av normalgraden men att tidsåtgången även med beaktande av detta är något hög. Advokaten Wandy Karlsson har bemött dessa synpunkter.

Mustafa Ayhan har delgetts en förundersökning som omfattat mycket mer material än det som avsett de misstankar som riktats mot honom. Tingsrätten har kallat försvararen att närvara under samtliga dagar, eftersom det i det skedet varit svårt att överblicka om och hur de olika åtalen hängt samman och vilken bevisning som varit gemensam. Försvararen har slutligen varit närvarande under fyra av sju förhandlingsdagar, dvs. enbart förhandlingstiden har för hans del uppgått till närmare 30 timmar. Det får anses rimligt att försvararen deltagit under den förhandlingstiden. Med beaktande härav framstår 65 timmars totalt arbete som skäligt. Advokaten Wandy Karlsson får ersättning i enlighet med sin kostnadsräkning.

Av de tilltalade som döms för brott genom den här domen ska endast Mustafa Ayhan åläggas att till staten återbetala hela eller del av kostnaden för sitt

försvar. Övriga får antingen en så kännbar påföljd eller lever under sådana ekonomiska förhållanden att de inte ska åläggas någon ersättningsskyldighet för sina försvararkostnader.

Utgångspunkten är att Mustafa Ayhan ska återbetala hela kostnaden för sitt försvar. Det framstår dock inte som rimligt att han ska ersätta staten för 65 timmars arbete av försvararen eller för all tidsspillan och utlägg. Hade utredning och åtal mot honom handlagts separat, torde kostnader i närheten av de nu aktuella inte ha uppkommit. Tingsrätten finner att Mustafa Ayhan skäligen ska åläggas att ersätta staten för cirka en tredjedel av de totala kostnaderna.

Samtliga dömda ska betala i lag föreskriven avgift till brottsofferfonden.

RÄTTEN

Rådmannen Daniel Samnerud samt nämndemän.

Digitalt signerad av rådmannen Daniel Samnerud

ÖVERKLAGANDEINFORMATION

Hur man överklagar

Överklagandet ska ha kommit in till Stockholms tingsrätt senast **den 10 januari 2025**. Överklagandet ska vara skriftligt. Stockholms tingsrätt skickar det vidare till Svea hovrätt.

Överklaga efter att motparten överklagat

Om ena parten har överklagat i rätt tid så har den andra parten också rätt att överklaga, även om tiden har gått ut. Det kallas att anslutningsöverklaga.

En part kan anslutningsöverklaga inom en extra vecka från det att överklagandetiden har gått ut. Ett anslutningsöverklagande måste alltså komma in inom 4 veckor från domens datum.

Ett anslutningsöverklagande upphör att gälla om det första överklagandet dras tillbaka eller av något annat skäl inte går vidare.

Så här gör du

1. Skriv Stockholms tingsrätt och målnummer.
2. Förklara varför du tycker att domen ska ändras. Tala om vilken ändring du vill ha och varför du tycker att hovrätten ska ta upp ditt överklagande (läs mer om prövningstillstånd längre ner).
3. Tala om vilka bevis du vill hänvisa till. Förklara vad du vill visa med varje bevis. Skicka med skriftliga bevis som inte redan finns i målet. Vill du ha nya förhör med någon som redan förhörts eller ny syn (till exempel besök på en plats), ska du berätta det och förklara varför. Tala också om ifall du vill att målsäganden ska komma personligen till en huvudförhandling.
4. Lämna namn och personnummer eller organisationsnummer. Lämna aktuella och fullständiga uppgifter om var domstolen kan nå dig: postadresser, e-postadresser och telefonnummer. Om du har ett ombud, lämna också ombudets kontaktuppgifter.
5. Skriv under överklagandet själv eller låt ditt ombud göra det.
6. Skicka eller lämna in överklagandet till Stockholms tingsrätt. Tänk på att skicka det i god tid med hänsyn till postgången.

Vad händer sedan?

Stockholms tingsrätt kontrollerar att överklagandet har kommit in i rätt tid. Om det har kommit in för sent avvisar domstolen överklagandet. Det innebär att domen gäller.

Om överklagandet har kommit in i tid skickar domstolen överklagandet och alla handlingar i målet vidare till Svea hovrätt.

Har du tidigare fått brev genom förenklad delgivning kan även Svea hovrätt skicka brev på det sättet.

Prövningstillstånd i hovrätten

När överklagandet kommer in till Svea hovrätt tar domstolen först ställning till om målet ska tas upp till prövning. Om du *inte* får prövningstillstånd gäller den överklagade domen. Därför är det viktigt att ta med allt du vill föra fram i överklagandet.

När krävs det prövningstillstånd?

Brottmålsdelen

I brottmålsdelen behövs prövningstillstånd i två olika fall:

- Den åtalade har dömts enbart till böter.
- Den åtalade har frikänts från ett brott som inte har mer än 6 månaders fängelse i straffskalan.

Skadeståndsdelen

Det krävs prövningstillstånd för att hovrätten ska pröva en begäran om skadestånd. Undantag kan gälla när en dom överklagas i brottmålsdelen och det är kopplat till en begäran om skadestånd till brottet. Då krävs inte prövningstillstånd om

- det inte krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen eller om
- hovrätten meddelar prövningstillstånd i brottmålsdelen.

Beslut i övriga frågor

I de mål där det krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen (se ovan), krävs det också prövningstillstånd för sådana beslut som bara får överklagas i samband med att domen överklagas. Beslut som kan överklagas särskilt kräver inte prövningstillstånd.

När får man prövningstillstånd?

Hovrätten ger prövningstillstånd i fyra olika fall:

1. Hovrätten bedömer att det finns anledning att tvivla på att tingsrätten har dömt rätt.

2. Hovrätten anser att det inte går att bedöma om tingsrätten har dömt rätt utan att ta upp målet.
3. Hovrätten behöver ta upp målet för att ge andra domstolar vägledning i rättstillämpningen.
4. Hovrätten bedömer att det finns synnerliga skäl att ta upp målet av någon annan anledning.

Vill du veta mer?

Mer information finns på www.domstol.se. Ta kontakt med Stockholms tingsrätt eller Svea hovrätt om du har frågor.